

Familieblad

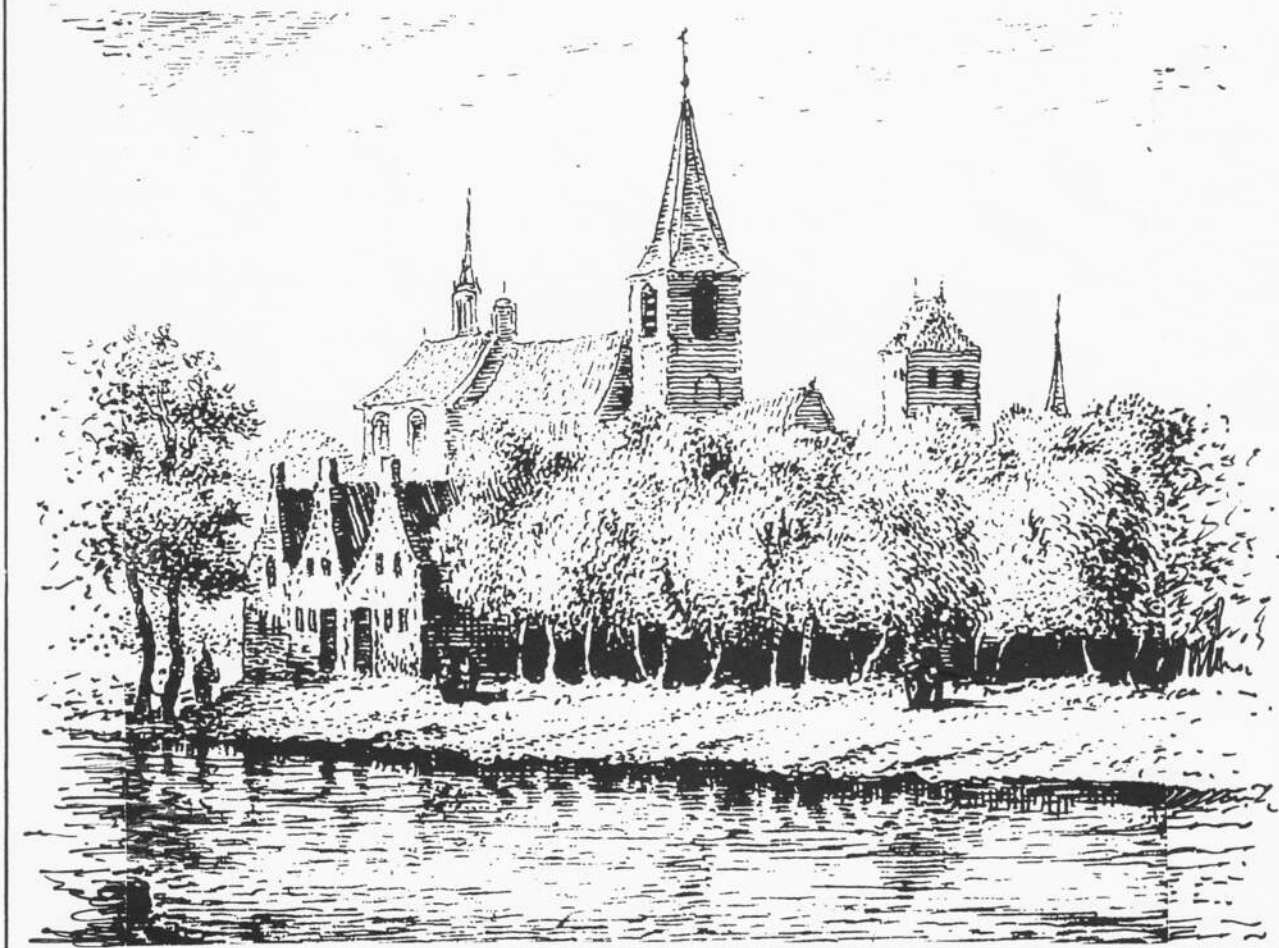
Sparreboom

Jaargang 11 afl. 1

April 2000

"IJSSELMONDE TWEEDUIZEND"

(terug naar de bakermat)

PAASNUMMER MET O.A.:

* FAMILIEDAG 2000 * SPARREBOMEN IN HET NIEUWS *
* PROMINENTENKABINET * SPARREBOOMPJES * FAMILIEBERICHTEN *
* SPARREBOMEN IN DE STATES * GOEDE VRIJDAG *
* GENEALOGIE *

FAMILIESTICHTING SPARREBOOM (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter: Gerrit Sparreboom

[Redacted address]

BESTUUR

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

[Redacted address]

Secretaris: Ingrid Sparreboom

[Redacted address]

Penningmeester: Fred Sparreboom

[Redacted address]

Genealoog: Miep Sparreboom

[Redacted address]

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van de genealogen Miep en Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie familieblad: Kees Sparreboom

[Redacted address]

Ingrid Daas-Sparreboom

[Redacted address]

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken op giro nr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (f 30,- onder vermelding van naam en adres).

FAMILIEDAG 2000

Beste Sparrebomen,

Getrouw aan de gewoonte iets voor u allen in de vorm van een reunie te organiseren, hebben wij van het bestuur in dat licht ook dit jaar weer enige actie ondernomen.

Op zaterdag 5 februari jl., halverwege de bestuursvergadering ten huize van Miep en Jan, zijn wij gezamenlijk naar het oude IJsselmonde gereden, teneinde met kritische blik te bezien of dit stukje Rotterdam in aanmerking kon komen voor onze 11e familiedag.

In ons vorige blad heb ik "Het dorp aan de rivier" al uitgebreid bezongen; waar het ons nu vooral om ging was de locatie. Welk onderkomen kan ons de juiste accommodatie voor die specifieke dag in het jaar bieden?

Ik heb geruime tijd in oud IJsselmonde gewoond en ik kende café "De Gouden Leeuw", thans eetcafé en nog steeds voorzien van een bovenliggende feestzaal.

Bijna alles uit het verleden is: bij een weerzien kleinschaliger dan in beelden van herinnering. Dus ook nu. "De Gouden Leeuw", best leuk, mooi gelegen, met veel parkeerruimte, maar helaas te klein.

In gebouw "De Magneet" aan de Koninginneweg echter leek alles groter dan vroeger.

Misschien heeft men in de loop der tijd het een en ander uitgebrouwen, dat is mogelijk. Maar "De Magneet" nu: perfect!

Toen wij na een zeer vriendelijk onthaal door de exploitante weer buiten waren, stond ons besluit dan ook eigenlijk al vast. Hier moest het weer gaan gebeuren!

Voor de vorm hebben we toch nog een bezoekje gebracht aan "De Theetuin" in Rijsoord (ook een optie). Schitterend. Maar niet geschikt. Althans, dat leek ons. Uitspanning "De Theetuin" is rustiek gelegen aan "het Waaltje" en bestaat uit een grote zaal, die voor diverse samenkomsten door middel van schotten (indien nodig) in stukken wordt verdeeld. En dat willen Sparrebomen niet. Sparrebomen willen onder elkaar zijn, zonder bijgeluiden, zonder luistervinken.

"De Magneet" dus. U wordt in de Zomereditie nog uitgebreid geïnformeerd over tijd, plaats en bereikbaarheid.

De datum voor het gebeuren behoort u nu al te weten.

Zaterdag 30 September a.s.

Betaal s.v.p. snel via bijgevoegde acceptgiro!

U zult er ook deze keer geen spijt van hebben.

Kees.

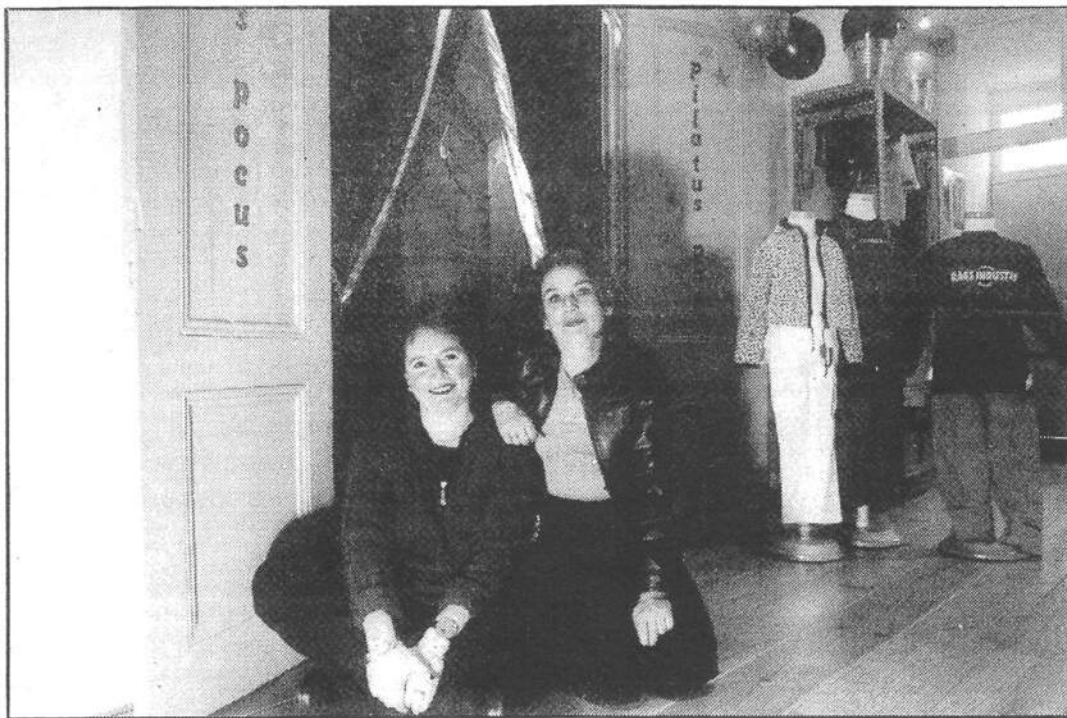
(namens bestuur)

In december 2000 zullen Ingrid en Kees voor de laatste keer het familieblad samenstellen.

Nu alvast: voelt u zich geroepen en bereid hun werk voort te zetten: reactie gaarne naar redactie.

Het bestuur.

Dibbes Kidswear: een aanwinst voor de Oudedijk

Een aanwinst van jewelste voor Winkelboulevard De Oudedijk in Kralingen! Waar eens duisternis en kaarslicht overheersten, nodigt nu een lichte, speelse en met zorg en toewijding ingerichte winkel van harte uit tot binnenkomen: Dibbes Kidswear, voor exclusieve kinderkleding. Vorige week werd de zaak van ANJA SPARREBOOM en Jeannette Mulder teestelijk geopend. "Wij weten wat we willen", zeggen beiden enthousiast. Al in augustus vorig jaar begonnen Anja en Jeannette met plannen, uitzoeken en bestellen. Vervolgens werd de winkel omgetoverd tot wat die nu is: een zaak met exclusieve kledingcollecties voor stoere jongens en trendy meisjes, waar elk de ouders zich op hun gemak kunnen voelen. "Je zult bij ons geen goudviskom op de toonbank vinden, de winkel is helemaal ingericht op kinderen. Met Nintendo en al. En wij vinden het leuk als mensen vrijblijvend bij ons binnenkomen, al is het alleen maar om te kijken. Er is geen enkele dwang of druk. Vinden we zelf ook niet fijn." Dibbes Kidswear staat garant voor originaliteit en kwaliteit, en is

thuis in bekende merken als Snootz, Garcia en R.U. Kidding, exclusief voor Rotterdam. Jurken, broeken, shirts, rokken, truien, jassen. Het is allemaal te vinden bij Dibbes. En de collecties -in de maten 104 tot 176- zijn niet alleen exclusief en eigentijds met die trendy 'volwassen' uitstraling, maar ook onderling heel goed te combineren. Aan ondergoed, sokken en bad- en zwemkleding is eveneens gedacht, met klinkende namen als Ten Cate, Ergee en Tweka. Voor de ijdeltuiten zijn er trendy hebbedingetjes als ringetjes, kettinkjes, zonnebrillen, nagellakjes, speldjes in alle kleuren, bodyglitters. En bij aankoop heeft Dibbes altijd wel een aardigheidje voor de kinderen in petto. Dibbes Kidswear voorziet in een behoefte, want volgens ANJA en Jeannette zijn speciaalzaken op het gebied van kinderkleding in Rotterdam nog sterk ondervertegenwoordigd.

Service staat bij Dibbes Kidswear voorop. "Kinderen kunnen zelf hun kleding uitzoeken als ze dat willen", aldus Anja en Jeannette. "De kledingrekken zijn daarop

uitgerust. Maar als ons advies nodig is, zijn we er natuurlijk. Wij geven ook de niet-goed-geld-teruggarantie. En we hebben een heel interessante klantenkaart, die we zelf bijhouden. Handig voor onze klanten. Nooit meer zoeken en nooit meer vergeten dus." Wat niet minder handig is, zijn de cadeaubonnen die Dibbes Kidswear verkoopt.

Dibbes Kidswear denkt natuurlijk ook vooruit. De collecties voor de komende winter zijn al uitgezocht. Naast de bovengenoemde merken zijn dat collecties van onder andere Chipie, Beau Bo, Rags Industry, Rags for Girls en EX10. Ook Italiaanse schoenen en pantoffels zitten daarbij. Die collecties zijn vanaf medio juli in de winkel te koop. En voor september is een heuse modeshow in voorbereiding, waar men nu al kaartjes voor kan reserveren.

Dibbes Kidswear is te vinden aan de Oudedijk 156a, tegenover Den Toom. Telefoon: 010 - 4137077. Dibbes is geopend van dinsdag tot en met zaterdag van 10.00 - 17.00 uur, en zonodig -op afspraak- ook 's avonds.

PROMINENTENKABINET

JAN SPARREBOOM

Als ik mijn auto achter het huis van Jan (genealoog) Sparreboom parkeer, zie ik hem in zijn tuin staan, vol overgave bezig met het verwijderen van onkruid. Jan merkt mij op, hij ontsluit zijn hek en vertelt mij dat hij bijna noodgedwongen zijn terras aan het verfraaien is. "Mijn naaste burenen," zegt hij, "hebben hun schutting weggebroken en toen pas zag ik voor 't eerst wat er bij mij nog mankeerde."

Ik kijk naar de akelig keurige tuintjes van de burenen en ik begrijp wat Jan bedoelt. Er is altijd een vergelijk nodig om tot een beoordeling te komen. Wit is wit zolang men er geen wit naast plaatst dat nog witter is. En ik verzeker u, beste Sparrebomen, dat je daar eindeloos mee door kunt gaan. Totdat er verblinding optreedt en zelfs dan zijn er nog geen grenzen bereikt.

Maar genoeg hierover. Ik kom voor Jan. Jan is de hekkensluis in ons prominentenkabinet. Ooit begonnen met Miep en Jan tot slot. Last but not least! Want wat zou onze familiestichting zijn als hij er ineens de brui aan gaf?

Juist. Een gebeuren zonder ziel. Geldt trouwens ook voor Miep. Na het lezen van deze bladzijden zal het u wellicht (opnieuw) duidelijk zijn hoeveel werk en energie de beide echtelieden in de loop der jaren in een stichting als de onze hebben gestoken. En nòg!

Miep zit aan haar werktafel in de kamer. Zij stopt met haar origami (Japanse papier-vouwkunst) als zij mij ziet, begroet me en legt Jan uit waar de stroopwafels liggen. Voor bij de koffie.

"Jan, wanneer ben je geboren?"

"Op 19 april 1931, in de Johan Idastraat in Rotterdam-noord."

"Zoon van een vader die?"

".....scheepsmachinist was van oorsprong. Mijn vader heeft ook nog gevaren en na die periode, ja, eigenlijk landmachinist, tot 1936. Een jaar daarvoor overleed mijn moeder."

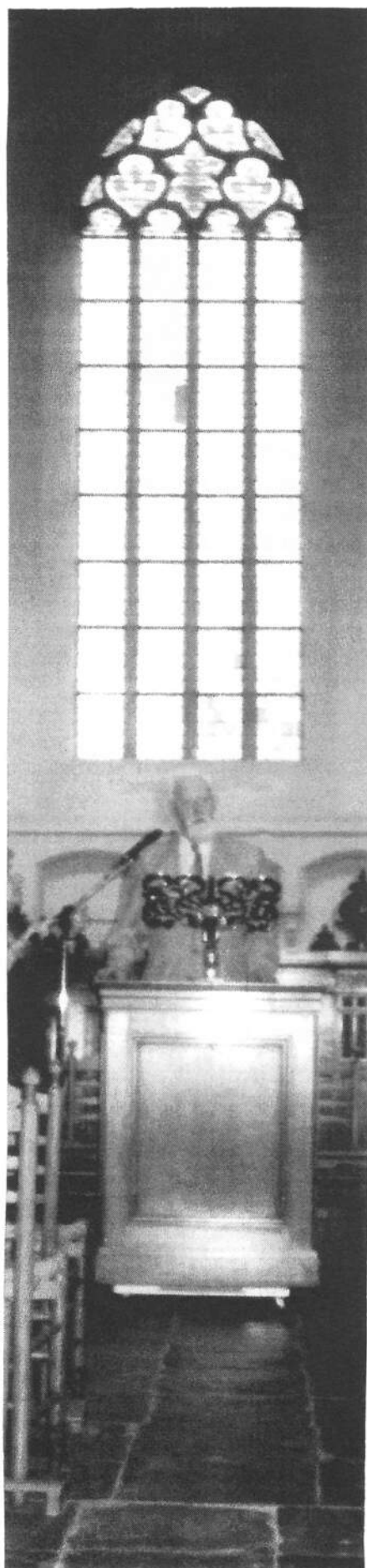
"Broers? Zusters?"

"Eén oudere zus. Truus. Welbekend van de samenzang tijdens familiedagen. Ik was vijf jaar toen mijn vader hertrouwde, we verhuisden naar Ermelo waar ik mijn jeugd heb doorgebracht. Lagere school, Mulo, in 1945 weer naar Rotterdam en daar de middelbare school afgemaakt. In de oorlogstijd is mijn vader verongelukt."

Jan voelt er niet veel voor uitvoerig op dit grote verlies in te gaan. Duidelijk is dat zijn vader slachtoffer werd van de bezetter.

"Je deed het goed op school?"

"Ja. Wij woonden in de Hr. Hugostraat in Rotterdam-Kralingen. Met mijn diploma op zak gesolliciteerd bij de Verenigde Brandstoffenhandel. Aangenomen en in het bedrijf een jaar lang allerhande werkzaamheden verricht. Toen ik na die periode een kantoorbaan kreeg, wist ik al snel dat ik zoiets niet levenslang wilde doen. Tutoyeren bijvoorbeeld, mocht ik alleen hen, die een stapje lager stonden dan ik, en andersom moest ik de beleefdheidsregels in acht nemen als ik een 'superieur' aansprak. Was niets voor mij, zo'n werksfeer. Gelukkig is daarin tegenwoordig wel wat veranderd."

*"Geboren verteller."
(Brille 1998)*

"Dus lang ben je daar niet gebleven, veronderstel ik?"

"Zeker niet. Ik hield het op een gegeven moment voor gezien en ben bij het Algemeen Dagblad begonnen, als redactiebediende."

"Dat hield in?"

"O, van alles. Allerlei klusjes. Duizendpoot. Foto's uitzoeken, noem maar op. Dat heb ik tot aan mijn diensttijd gedaan, drie jaar lang. In die tijd leerde ik Miep kennen, in een welpenkamp van de padvinderij."

"En dat was direct 'bingo'?"

"Ja ... wel en niet. Eigenlijk pas na een jaar, tijdens het tweede kamp."

"En in dat jaar probeerde jij"

"Probeerde Miep"

"Jij!" roept Miep.

Jan lacht, schenkt nog eens koffie in en kijkt, zonder zelf mee te doen, hoe ik gewoontegetrouw cafeïne met nicotine combineer.

"Gestopt?" vraag ik.

"Nee hoor," zegt Jan, "alleen nog buiten."

"Dus je bent niet vaak meer binnen."

"Hij heeft het zichzelf opgelegd," zegt Miep. "Van mij mag het allemaal."

"Toch," beweert Jan, "ben ik veel minder gaan roken. Ik koop nog steeds wat ik gewend was en dit betekent dat ik nu een aardige voorraad heb."

"Laat zien," zegt Miep gespeeld ongelovig.

Jan verdwijnt en komt terug met een lading tabaksproducten.

"Zegt niets," zegt Miep, "je koopt gewoon meer dan voorheen."

"Verslaafden," denk ik te moeten zeggen, "gaan wel eens slordig met waarheden om."

Beste lezers, Miep en Jan zijn ware meesters in het, ten opzichte van elkaar, omgaan met de scherts. Ik kan u dit verzekeren want de spotlichten in hun ogen spreken boekdelen.

"Waar waren we?"

"Militaire diensttijd," weet Jan. "1952. Bij de marine, één en twintig maanden lang, als matroos-speciale diensten. Ik ben zowaar nog bevorderd tot matroos-2e-klas. En misschien aardig om te vermelden: mijn maten wisten eerder dan ik van mijn bevordering en toen ik mijn streep had, zijn wij dat met elkaar in onze stamkroeg uitbundig gaan vieren. Ik achteraf betalen. En wat bleek? In de wetenschap dat een matroos-2^e-klas wat meer gage ontvangt dan een gewone matroos, zelfs met terugwerkende kracht ..., hadden de jongens vooraf al het een en ander ingenomen. Rekening: meer dan vijftig gulden! Of Jan maar even wilde afrekenen. Vijftig gulden, in die tijd!

Goed. Ik werd codeur-telexist en ik vroeg om uitzending. Werd na selectie geen overzees gebiedsdeel, maar het eenvoudige Vlissingen. En in 1953, tijdens de watersnoodramp uiteraard ingezet om de nood in het vaderland te helpen lenigen.”

“En na je diensttijd terug naar het A.D.?”

“Nee, ik ben de elektrotechniek ingegaan. Aanvankelijk de scheepsreparatie in Rotterdam en omgeving. Slecht betaald hoor, en heel vaak smerig werk, maar het gekke is dat deze periode mij als een der beste uit mijn leven is bijgebleven. Vooral vanwege de collegialiteit binnen die werkring. Desondanks toch weer iets anders gaan doen. Omwille van een woning die beschikbaar zou zijn, ben ik in de Limburgse mijnen gaan werken. Je had er de staatsmijnen en de particuliere mijnen. Bij die laatste onderneming vond ik een baan. En wat werd toen pas duidelijk: Alleen de staatsmijnen zorgden direct voor een huis. Bijkomstigheid ook nog was, dat Miep Limburg niet zo zag zitten. Te ver, te riskant, je kent dat wel.

Dus: na een jaar weer terug naar het Rotterdamse en opnieuw in de scheepsreparatie.”

“Ik herinner me van Miep dat jullie in 1957 zijn getrouwd.”

“Klopt. Eerst ingewoond bij haar moeder, aan de Dorpsweg in Rotterdam-zuid en toen in 1962 naar de Slaghekstraat, ook in zuid. Daar woonden we vier jaar, Rudolf werd er geboren. In 1967 werd het een woning in de Brandaanstraat in IJsselmonde. Dat was het geboortehuis van Ronald, onze tweede zoon.”

Jan E. Zonen

Als ik ergens in een lift sta, denk ik altijd aan Jan. Jan behoort je met liften te associëren. En waarom heb ik dan nog steeds niets over liften gehoord?

Ik vraag het hem.

Jan vertelt over het wel en wee van zijn functie als liftmonteur, maar vooral, en veel liever, over de komische momenten die zich tijdens zijn werk voordeden. Over die keer dat hij, samen met zijn collega's schuifelend langs de liftwanden naar buiten kwam, voetje voor voetje, en daarmee de passagiers die moesten instappen de stuipen op het lijf joeg. Niemand durfde nog met het ding naar een andere verdieping.

En over Prins Bernhard, die hem 'het rooie gevaar van Rotterdam' noemde. En dit omdat de prins in zijn functie van 'Beschermer van de Economische Hogeschool' (thans

Erasmusuniversiteit) ooit, kort voor de opening van het complex was komen kijken en er allerlei dingen (wel of niet met opzet) fout gingen met de liften.

Toen acht jaar later het St. Franciscus Gasthuis in Rotterdam officieel werd geopend en prinses Beatrix met haar gevolg via de trap naar boven moest omdat er liftproblemen waren, moet Jan, die hiervoor de algehele verantwoording droeg, de kroonprinses hebben toegefluisterd: "Dit niet aan uw vader vertellen."

En Beatrix: "Waarom dan wel niet?"

"Omdat hij zal beweren dat ik dit expres heb gedaan."

Jan's interesse in genealogie ontstond ongeveer in de tijd dat hij zich in 'het Franciscus' met technische problemen en excuses aan het adres van de Oranjes bezighield.

"Miep is er mee begonnen," zegt hij. "Haar nieuwsgierigheid was gewekt toen zij hoorde dat er in haar voorgeslacht schaapherders en een hofdame voorkwamen. Afkomstig uit Duitsland. Ik ging met haar mee als ze weer eens beet dacht te hebben. Op een dag kreeg ik een boek over genealogie uit Ridderkerk in handen. Ik bladerde naar de S, zocht 'Sparreboom' op, en ja, toen was ik wel voorgoed verkocht. En fanatiek hoor, direct al van begin af aan. Al onze vrije tijd ging er in zitten. Om iets te noemendinsdagavond Den Haag, woensdag naar Rotterdam, donderdag Schoonhoven en zaterdag weer naar Den Haag, naar het Rijksarchief."

"Hoe vaak? Een paar weken?"

"Elke week, vanaf toen! En zondag werken aan ons eigen archief. Ik gebruikte er mijn roostervrije dagen voor in die tijd. En alle vakanties."

Of Jan nog andere hobby's heeft, is naar de bekende weg vragen. Ik weet dat Jan graag reist, per auto met aangekoppelde caravan, en het liefst naar landen als Scandinavië, Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk en Hongarije. Daar heeft hij tegenwoordig, naast het tijdrovende spitten in het Sparreboom-verleden, dan ook weer een jaarlijks terugkerende gewoonte van gemaakt.

En is er dan toch nog iets anders waarmee hij zich graag bezighoudt?

"Treinen, zegt Jan. "Elektrische miniatuurtreinen. Die had ik rijklaar in de Slaghekstraat op zolder. Nu staat het hele spul bij mijn jongens opgeslagen. Ik hoop eigenlijk dat zij zich er ooit voor gaan interesseren. Mocht dat gebeuren, dan zal ik zeker van de partij zijn als ze mij er nog bij willen hebben natuurlijk."

In 1982 verhuizen Jan en Miep naar [REDACTED], eveneens in [REDACTED] en vandaar naar hun huidige woning aan [REDACTED].

In neem afscheid van Miep en loop met Jan door de keuken naar de achtertuin, alwaar hij onmiddellijk een sigaret opsteekt.

"Zo rook je toch minder," zegt hij tevreden, "en echt, in die schaarse momenten geniet je er veel meer van."

Ik geloof hem op zijn woord. Ik moet ook minderen. Stoppen zelfs in het beste geval. Om te beginnen straks maar eens niet in de auto.

Kees

670

SPORREBOOMPJES

(BELANGSTELLING)

GOED VAN JOU, WILLEMPIE, DAT WINNENDE DOELPUNT!

DE TWEEDE HELFT ZOU HIJ ER TOCH BIJ ZIJN?

JA, MAAR JE WEEET HOE DRUK HIJ HET HEEFT.

MIJN VADER SLAAT GEEN WEDSTRIJD OVER.

WAT HEB JE NOU AAN EEN STOMME ZUS DIE STAAT TE KIJKEN? MIJN VADER WAS ER, MIJN BROER, EN M'N OPA. DIE HEEFT VROEGER ZELF NOG IN HET EERSTE GESPEELD.

JA?

...IK GA BETER VOETBALLEN ALS ZE ER ZIJN, IK ZWEER HET JE! PRES-TEER GEWOON MEER.

WILLEMPIE WAS WEL DE ENIGE DIE SCOORDE.

BOVENDIEN, ALS JIJ NIET STEEDS BUITENSPEL HAD GESTAAN WAS HET ZEKER VIJF-NUL GEWORDEN. VAN EEN-TWEETJES SNAP JE TROUWENS MAAR WEINIG. EN JULLIE ZWAKKE MIDDELVELD IS AAN EEN GRONDIGE RENOVATIE TOE.

..DAARBIJ KOMT OOK DAT ER NOG STEEDS TE VEEL GATEN IN JULLIE VERDEDIGING VALLEN. WEEET JE WAAR JIJ JE WINST AAN HEBT TE DANKEN? AAN WILLEMPIE EN AAN EEN WAARDELOZE TEGENSTANDER.

O JA... EN ZEG VOORAL TEGEN JE VADER DAT HET NIET „PINANTIE“ IS, MAAR „PENALTY.“

WAAROM WEEET JIJ DAT ALLEMAAL?

OMDAT PA NERGENS TIJD VOOR HEEFT, NIETS MET DAT ONBENULLIGE VOETBALLEN TE MAKEN WIL HEBBEN, EN VOORAL OMDAT IK EEN MEISJE BEN.

KIP

Kees.

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van
onze zoon en broertje

THOMAS

28 februari 2000 – 17.28 uur

Gert en Rianne Baas-Sparreboom – Kirsten

“Jouw handjes
in onze handen,
jouw leven
in Gods hand!”

MIJN MOEDER

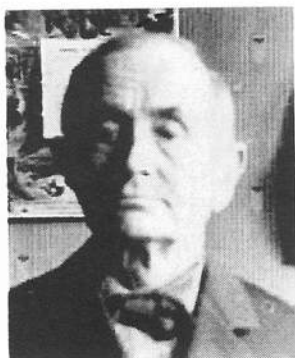
De schaduw van je glimlach
raakt heel even je gezicht.
Waar denk je aan, wat voel je,
nu je hier zo kleintjes ligt.

Je praat niet meer in zinnen.
Mijn geklets is slechtseen schil.
Ik wil niet denken, voelen,
want jouw ogen zijn zo stil.

je bent er nog en ook al weg,
zo zwevend op de rand.
In de schaduw van je glimlach,
lach ik terug en pak je hand.

Waar denk je aan, wat voel je?
Komt de dood zó stil en zacht?
Je haalt je vogelschouders op
en wacht ... en wacht ... en wacht.

Joy.

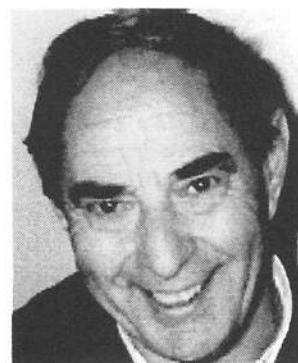
Jan Sparreboom
7-7-1838/4-7-1915

Na een liefdevolle
verzorging in “Meerweide”
is vredig ingeslapen onze
lieve, markante vader,
grootvader en overgrootvader

JAN SPARREBOOM

31 december 1902 / 18 december 1999

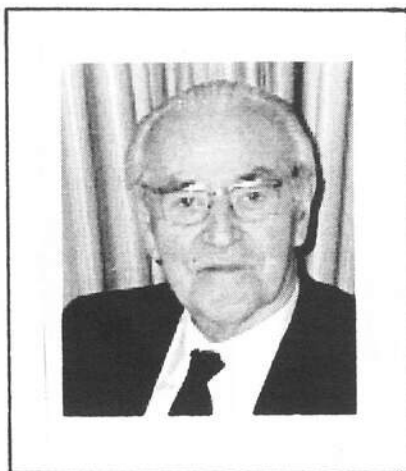
Cees Sparreboom / Sanny Sparreboom-Krempel
Jeanette Bijker-Sparreboom
Henriëtte, Rob en Robbert, Wiebe
Barbara en Johan, Marco en Elise

Cornelis Sparreboom
21-6-1930

Cornelis Sparreboom
24-7-1874/9-8-1941

Jan Sparreboom

Marco Sparreboom
25-5-1971

In memoriam Jan Sparreboom, geboren 31 december 1902, overleden 18 december 1999.

Mijn vader (geboren in Rotterdam/Charlois) groeide op in een groot gezin, waarvan de moeder jong overleed en de vader het hanteren van de knoet niet schuwde.

Hij was de oudste zoon en een vrijbouter, die het liefst zijn vrije tijd doorbracht bij de paarden van de buurman, uitstekend leerde zwemmen en schaatsen; welke twee sporten hij tot op hoge leeftijd beoefende.

Na de lagere school ging hij als jongste bediende werken in een kapperszaak. Dit is waarschijnlijk de reden dat hij, na zijn militaire diensttijd en een korte periode als archiefbediende bij de (toenmalige) Rotterdamsche Bank te hebben gewerkt, koos voor het kappersvak en in de voorkamer van zijn ouderlijk huis in de Zwijndrechtsestraat in Rotterdam-Zuid, een eigen bedrijfje begon.

Perfectionist als hij was, beheerste hij dit vak al spoedig tot in de toppen van zijn vingers. Zijn klantenkring groeide en een winkel met woning werd gehuurd aan de Lange Hilleweg 52, waar hij mijn moeder, Hendrika Janna Frederiks leerde kennen. Ze trouwden en huurden een grotere woning met winkel op nummer 50. Daar werden Cees en ik geboren. Later verhuisden we naar nummer 40, waar hij tot 1971 zijn vak zou blijven uitoefenen.

Hij vond dat de techniek van het knippen diende te verbeteren en richtte een Technische Club op, werd lid van de Nederlandse Kappersbond en kreeg al gauw een bestuursfunctie.

Daarnaast gaf hij tweemaal in de week, 's avonds, les op de Kappersvakschool, waar hij later directeur werd.

De invoering van de vrije dinsdagmiddag, waarvan hij één van de voorvechters is geweest, was nog niet aan de orde.

Weinig vrije tijd dus. Maar de zondag besteedde hij aan het gezin.

De natuur in; wandelen, fietsen, schaatsen en zwemmen. Bezoek aan musea, de zondagochtend concerten van het Rotterdams Philharmonisch Orkest of de natuurfilms in de Cineac.

Wat niet onvermeld mag blijven: (dit werd mij onder de aandacht gebracht door mijn oudere neef, Cor van Lindt van Erk, zoon van de oudste zuster van mijn vader, Adriana Aartje) er was nog meer technische vernuft en wel op een geheel ander terrein dan de haarknipkunst, n.l. de zich in het begin van de twintiger jaren ontwikkelende radio-techniek en het zend-amateurisme, waarin mijn vader ten sterkste geïnteresseerd raakte.

"Geboren" uit een weddenschap tussen vijf volstrekt maatschappelijk verschillend ingestelde personages, wie van hen het eerst met een door hemzelf vervaardigd radio-apparaat "in het daglicht zou treden", was het mijn vader die de "overwinningstrofee" verwierf.

Niet veel later richtte het vijftal een radio zend amateurclub op, welke onder de naam "De Rode Vossen" werd geregistreerd. Het was ook mijn vader die als eerste - helemaal vanuit een boshut in de omgeving van Gleiwitz (het toenmalige Sudeten-

Duitsland) zend contact kreeg met een man, die - qua politiek - sterk communistisch getint bleek te zijn; alle reden voor de ontvanger verder contact te ontmoedigen. Wel moet mijn vader over deze aangelegenheid zowel schriftelijk als mondeling, uitgebreid contact hebben gehad met de befaamde radiopionier Ingenieur Hanso Schotanus à Steringa Idzerda, die in 1919 draadloze programma's verzorgde en die mijn vader veel lof toezwaaide vanwege zijn activiteiten als eenvoudig radio zend amateur.

Onvermeld mag evenmin blijven het feit dat mijn vader - in afwijking van de normale gedragsregels in het Familierecht - werd benoemd tot toeziend voogd over de vier kinderen van zijn gescheiden oudste zuster, terwijl de eigen vader, een vooraanstaand econoom, niet in aanmerking werd gebracht voor een zodanige benoeming. Naar de vaste overtuiging van neef Cor, heeft de Rechtbank de indruk doen meewegen, dat mijn vader een integer persoon was.

Even voor zijn 70^e verjaardag sloot mijn vader voor goed de deur van zijn kapperszaak.

Wat heeft hij genoten van zijn vrije tijd. Samen met mijn moeder reisde hij in zijn Citroen door Nederland, Duitsland, België en Luxemburg. Van tevoren bepaalde hij de routes. Je kon hem dan ook uittekenen met zijn kaartendoos op z'n schoot.

Toen mijn moeder ziek werd, was het met zijn vrijheid gedaan. Hij verpleegde haar totdat ze werd opgenomen in MEERWEIDE. Later is ook hij daar naar toe verhuisd en nog een klein jaar hebben zij daar samen gewoond.

Na de dood van mijn moeder vereenzaamde hij. Hij maakte nog wel auto- of fietstochtjes, maar het plezier was er af.

Maar als zijn kinderen en kleinkinderen bij hem kwamen bloeide hij op. Altijd wat te vertellen. Nog steeds kwiek, rechtop en ijzersterk. Tot het laatst toe een gentleman in zijn donkere pak.

En toch sloeg ook bij hem de tand des tijds toe. Een jaar geleden kon hij niet meer zelfstandig wonen en werd hij opgenomen op de afdeling PG. Hier zag je hem achteruit gaan. Z'n geheugen liet hem steeds vaker in de steek en soms herkende hij zijn dierbaren niet meer.

Op 18 december 1999, bijna 97 jaar, stierf hij.

Jeanne Bijker-Sparreboom
(foto,s Cees Sparreboom)

Geachte familie,

Mede namens mijn broer, schoonzuster en de kleinkinderen wil ik u hartelijk bedanken voor uw aanwezigheid bij het afscheid van mijn vader.

Hij was een echte Sparreboom en het deed ons goed dat zo velen van de familie afscheid van hem hebben genomen.

Jeanne Bijker-Sparreboom

my.yellowpages.net

Address Book
Last 10 Searches
Note Pad
Email Book
Edit Your Info

Alexander Sparreboom uit Rotterdam zond ons nevenstaande lijst van Sparreboomen toe die zich in de Verenigde Staten bevinden en de letter P. voor hun naam dragen (opgezocht via Internet). Welk individu in het algemeen of welke Sparreboom in het bijzonder zal in de toekomst nog kans zien aan registratie te ontsnappen?

First Name		Last Name		Sparreboom
				Search

Try The Public Record Portal: Find Sparreboom!

Listings

Click a name for phone number, full address, map, directions, and more!
Listings marked with an asterisk (*) are registered

[previous]

Results 1 - 4 of 4

[next]

Sparreboom, Peter

W Sir Monte Dr, Saint George, UT 84770

[Search for public records on Peter Sparreboom](#)

[Did you go to High School with Peter Sparreboom?](#)

[update/remove](#)

Sparreboom, Peter

Panorama Cir, Salt Lake City, UT 84124

[Search for public records on Peter Sparreboom](#)

[Did you go to High School with Peter Sparreboom?](#)

[update/remove](#)

Sparreboom, Peter

Panorama Cir, Salt Lake City, UT 84124

[Search for public records on Peter Sparreboom](#)

[Did you go to High School with Peter Sparreboom?](#)

[update/remove](#)

Sparreboom, Peter

SW Temple, Salt Lake City, UT 84115

[Search for public records on Peter Sparreboom](#)

[Did you go to High School with Peter Sparreboom?](#)

[update/remove](#)

[previous]

Results 1 - 4 of 4

[next]

Jump to #

Go

► [Add your listing](#) to the White Pages

► [Find old High School friends](#)

► [Search for public records on 1800USSEARCH.com](#)

Refine Your Search

Last Name:

Sparreboom

First Name/Initial:

City:

State/Province:
If U.S. or Canada

Select State

☐ Including Surrounding Region (U.S. only)

Country (required):

United States

Find

Reset

Ds. Sparreboom: 'Ik wil graag het goede nieuws doorgeven'

Nieuwveen - 'Ik beleef heel veel plezier aan het voorgaan in diensten. Ook het omgaan met jongeren vind ik leuk en in het pastoraat trekt het crisispastoraat me het meest; er zijn, op die momenten dat het spannend is, om nabij te zijn en mee te vechten. Maar', zegt ds. Sparreboom, de nieuwe predikant van de Nederlands Hervormde kerk met nadruk, 'dat wil niet zeggen dat ik de andere taken niet met vreugde doe.'

Johan Willem Sparreboom (28) is sinds een half jaar voorganger van de Nederlands Hervormde gemeente. Op zondag 26 september 1999 werd hij in de morgendienst in het ambt bevestigd door ds. R. de Reuver uit Boskoop, terwijl hij 's middags voorging in de intrededienst in zijn eerste gemeente. Johan Sparreboom is getrouwd met Alet en hun zoontje Jitse zag op 5 januari 2000 het levenslicht. Op 12 februari hebben ze de geheel gerenoveerde pastorie aan de Oude Nieuwveenseweg betrokken.

Hobby

Sparreboom is opgegroeid in Rijsoord, een dorpje bij Ridderkerk. Na eerst de havo te hebben afgerond, doorliep hij met succes het vijfde en zesde jaar van het atheneum. In 1990 verhuisde hij naar Utrecht, waar hij Theologie ging studeren. Hij zegt: 'In het eerste jaar lag er veel nadruk op Grieks en Latijn, want die talen beheerste ik niet. Mijn motivatie om predikant te worden heeft te maken met mijn passie om met mensen om te gaan. Dat het uiteindelijk theologie is geworden, komt omdat ik zelf meer wilde weten over het geloof. Ik zag het een beetje als hobby. Ik wilde graag het goede nieuws (het evangelie, red.) doorgeven, maar in alle voorzichtigheid, zonder dwang en zonder schaamte. Want het is een wereldveranderende, ja een mensenlevenveranderende boodschap.'

Terloops refereert hij aan zijn wetenschappelijke eindschrijving over Jona, een boek binnen het Oude Testament, waarin hij het niet als het grootste wonder ziet dat Jona drie dagen in een grote vis leefde, maar dat de stad Ninevé tot geloof

De familie Sparreboom in de gerenoveerde pastorie. (foto: Lucie Heijser)

kwam door een paar onwilling uitgesproken woorden van Jona.

Vicariaat

Naast zijn studie wilde Sparreboom praktijkervaring opdoen en hij nam het initiatief te gaan preken. In juni 1996 stelde hij zich beschikbaar om in kerkdiensten voor te gaan en na een sollicitatie werd hij voor twee dagen per week aangesteld als pastoraal werker in Boskoop. Daarna volgden de gemeenten van Pernis en Ameide/Tienhoven. Tot de verplichting binnen de opleiding behoorde gedurende 8 weken stage lopen in een kerkelijke gemeente. Tijdens dit

zogenaamde vicariaat moet een kandidaat twee diensten leiden, catechisatie geven en huisbezoeken afleggen.

Sparreboom voltooide deze periode in mei 1999 in Ameide/Tienhoven, bij ds.

F. Wijnhorst.

Op 17 juni studeerde Sparreboom af, waarna hij in juli door de gemeente Nieuwveen beroepen en vervolgens in september bevestigd werd.

Leiding

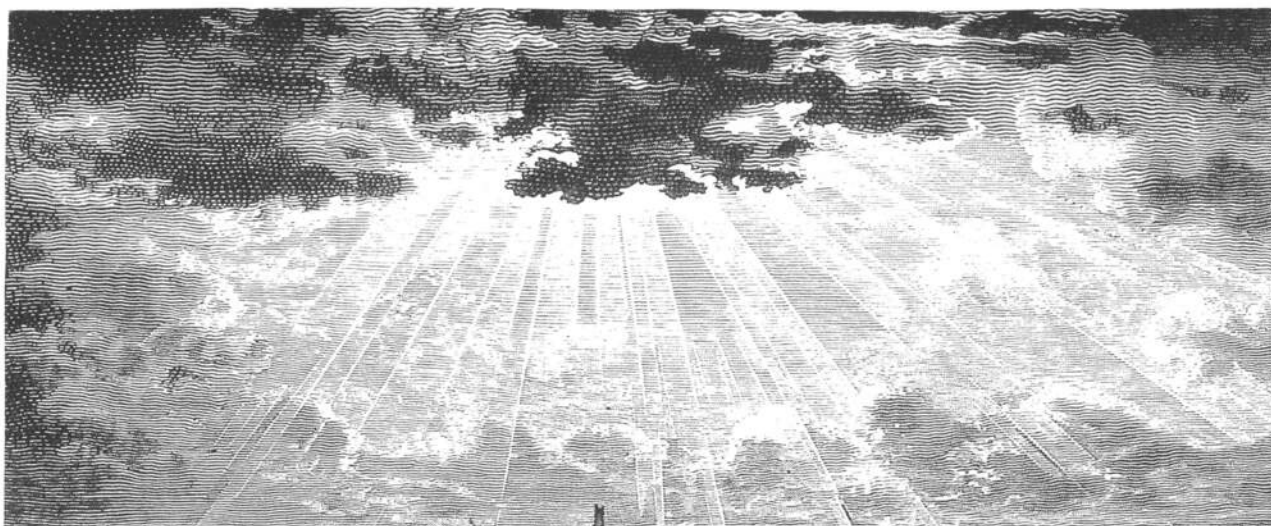
Zijn keuze voor Nieuwveen legt Sparreboom als volgt uit: 'In Boskoop heb ik een heel plezierige tijd gehad. Ik maakte kennis met het karakter van de bevolking;

het was een bruisende en actieve gemeente. Men was snel bereid iets te ondernemen. Ik zou Nieuwveen willen vergelijken met Boskoop. Er gebeurt hier van alles, men neemt initiatief. Ik zie het als een stukje Leiding van bovenaf, dat ik in Nieuwveen ben gekomen. De Here God gaf mij eerst in Boskoop een kans te oefenen en kennis te maken met deze omgeving.

Ook zie ik het als Leiding van de Here God dat ik in Nieuwveen geconfronteerd word met twee bewegingen binnen de Nederlands Hervormde kerk, de orthodoxe en evangelische stroming. Ik hoop gezien mijn ervaring op dit gebied sturing te kunnen geven.'

Uitdaging

'Ik zie het als een uitdaging de verschillende groepen binnen de kerkelijke gemeente met elkaar in gesprek te brengen en aan degenen die op de wip zitten ruimte te geven te blijven of op z'n minst in gesprek te blijven.' In het verlengde hiervan ziet Sparreboom het als een uitdaging predikant te zijn voor mensen die buiten de kerk staan. 'Zelf doe ik dat door tijdens een doopviering, een huwelijksvoltrekking en in het pastoraat te laten merken dat we een kerkelijke gemeente zijn, waar anderen zich thuis kunnen voelen. Maar uiteraard wil ik predikant zijn voor de gehele gemeente met al haar vleugels', besluit Sparreboom.

GOEDE VRIJDAG

Door die droom van kwart voor zes
barstensvol van zwarte stress
lijkt ontwaken dood na leven,
nu, vandaag om kwart voor zeven.
Nu, vandaag om kwart voor acht
is 't dat zij niet naar hem lacht,
en precies om kwart voor negen
valt vandaag de meeste regen.
Ongeveer om kwart voor tien
laat de chef zijn dia's zien,
tussen elf en twaalf belt Jet:
"Zat je weer op het toilet?"
En weer later, om half een
laat zijn Jetje hem alleen.
(van het broodje koude kip
proeft hij slechts zijn onderlip).

Nu, vandaag om tien voor twee
valt het doek voor zijn idee,
rond de klok van tien voor drie
protesteert zijn rechterknie,
vier uur krijgt hij in de straat
zijn Renault niet aan de praat,
tien voor vijf, kort na de file
gaat zijn franse trots ter ziele.
Zes uur is er op de buis
plaats voor arm en rijk gespuis,
bij de Ster zingt men half zeven
over 't rimpelloze leven.
Dan...God, pasen is in zicht!
Zondag weer een sprankje licht?
Volgens haar companen wel.
Vragen? Hemel punt en el.

Kees

Penningmeester Fred schreef ons:

"Beste Ingrid en Kees, van onze familie uit Amerika heb ik onlangs per post een cheque van \$ 100.- voor de familiestichting ontvangen. Ik heb hem opgestuurd naar de postgiro en kreeg zaterdag 25 maart jl. het bedrag in hfl. bijgeschreven (f 207,08 netto). Ik sluit een kopie van de cheque bij. Misschien iets voor het familieblad?

WASHINGTON MUTUAL BANK, FA		OFFICIAL CHECK		609371014
MATCH THE AMOUNT IN WORDS WITH THE AMOUNT IN NUMBERS		WASHINGTON MUTUAL 100.00		
PAY TO THE ORDER OF		DRAWER: WASHINGTON MUTUAL BANK, FA		
STK. FAMILIE STICHTING SPARREBOOM		AUTHORIZED SIGNATURE <i>William A. Longbrake</i> GERTY N. SPARREBOOM		
⑈0000000000⑈ ⑈12203717⑈ ⑈054086 609371014⑈				

Hierbij, Fred. Elders in dit blad staan nog een paar Amerikaanse Sparrebomen vermeld. Wie weet zijn zij net zo vrijgevig. Onze dank in ieder geval aan het adres van die verre donateur voor zijn gulle gebaar.

Red.

Hier begint bijlage 22.

VIII ah Wouter Sparreboom, geb. IJsselmonde 7-2-1829, arbeider, overl. IJsselmonde 9-5-1905, tr. (1) IJsselmonde 29-4-1857 Ingetje Ouwens, geb. IJsselmonde ca. 6-12-1835, overl. IJsselmonde 16-2-1871, dr. van Willem Ouwens en Cornelia de Bel.
Uit dit huwelijk:

1. Pieter, geb. IJsselmonde 30-10-1857.
2. Willem, geb. IJsselmonde 11-12-1858, volgt IX as.
3. Klazinus, geb. IJsselmonde 17-2-1862, volgt IX at.
4. Simon, geb. IJsselmonde 19-9-1864, volgt IX au.
5. Arie, geb. IJsselmonde 15-10-1866, overl. IJsselmonde 12-11-1871.
6. Leendert, geb. IJsselmonde 23-10-1869, volgt IX av.

Wouter Sparreboom, tr. (2) IJsselmonde 18-11-1875 Cornelia Noordzij, geb. Charlois 10-12-1847, overl. IJsselmonde 7-3-1894, dr. van Bastiaan Noordzij en Hendrika van Berkel.

Uit dit huwelijk:

7. Geertruij, geb. IJsselmonde 22-8-1876, overl. Rotterdam 24-7-1928, tr. Rotterdam 26-2-1902 Dirk Cornelis van Dort, geb. Rotterdam 30-3-1866, schoenmaker, zn. van Jan van Dort en Charlotte Maria Francino.
8. Hendrika, geb. IJsselmonde 7-11-1877, overl. IJsselmonde 24-9-1890.
9. Bastiaantje, geb. IJsselmonde 9-12-1878, overl. Mijnsheerenland 17-4-1952, tr. IJsselmonde 5-8-1897 Adrianus Vermaas, geb. Westmaas 3-2-1872, arbeider, zn. van Jacob Vermaas en Maaïke de Boer.
10. Pleuntje, geb. IJsselmonde 17-4-1880, overl. Rotterdam 6-10-1884.
11. Arie, geb. IJsselmonde 30-5-1882, overl. IJsselmonde 30-5-1883.
13. Pleuntje, geb. IJsselmonde 19-10-1886, volgt IX aw.

IX as Willem Sparreboom, geb. IJsselmonde 11-12-1858, arbeider, overl. IJsselmonde 16-4-1941, tr. IJsselmonde 18-5-1899 Anna van der Ven, geb. IJsselmonde 10-1-1867, dr. van Arie van der Ven en Elisabeth Ouwens.

Uit dit huwelijk:

1. Arie Willem, geb. IJsselmonde 19-7-1900, volgt X dd.
2. Ingetje Elizabeth, geb. IJsselmonde 24-8-1901, dienstbode, overl. Rotterdam 16-4-1978.
3. Elizabeth Ingetje, geb. IJsselmonde 11-2-1904, volgt X de.
4. Anna Wilhelmina, geb. IJsselmonde 9-4-1907, overl. IJsselmonde 4-8-1913.

X dd Arie Willem Sparreboom, geb. IJsselmonde 19-7-1900, arbeider Staatsspoorweg, overl. Barendrecht 28-8-1962, tr. Ridderkerk 9-6-1933 Teuntje de Jong, geb. Ridderkerk 8-4-1902, overl. 17-9-1978.

Uit dit huwelijk:

1. Arie Willem, geb. IJsselmonde 28-1-1935.
2. Anna Aaltje, geb. IJsselmonde 13-11-1937.

X de Elizabeth Ingetje Sparreboom, geb. IJsselmonde 11-2-1904, overl. Rotterdam 31-5-1979.

Kinderen:

1. Anna Wilhelmina, geb. IJsselmonde 4-12-1926, volgt XI dr.
2. Elisabeth, geb. IJsselmonde 4-11-1930, volgt XI ds.
3. Hendrika, geb. IJsselmonde 31-3-1934, tr. Rotterdam 1-9-1960 D. Musch.

XI dr. Anna Wilhelmina Sparreboom, geb. IJsselmonde 4-12-1926, overl. Rotterdam 29-1-1985, tr. Rotterdam 12-3-1952 Samuel van Wijnen, geb. Rotterdam 12-5-1917.

Uit dit huwelijk:

1. Abraham, geb. Rotterdam 12-7-1952, jong overleden.
2. Abraham, geb. Rotterdam 29-7-1953.

XI ds Elisabeth Sparreboom, geb. IJsselmonde 4-11-1930, tr. Pieter Cente Kok, geb. 1-6-1920.

Uit dit huwelijk:

1. Adriana, geb. Rotterdam 2-10-1951.
2. Pieter, geb. Rotterdam 15-1-1955.
3. Ronaldo, geb. Rotterdam 17-1-1963.

- IX at Klazinus Sparreboom, geb. IJsselmonde 17-2-1862, arbeider-steenkoolwerker, tr. IJsselmonde 9-5-1889 Elizabeth Roos, geb. IJsselmonde 21-2-1867, overl. Rotterdam 4-8-1906, dr. van Dirk Roos en Elisabet IJsselstein.
Uit dit huwelijk:
1. Ingetje, geb. IJsselmonde 1-4-1890, overl. Rotterdam 11-1-1962, tr. Rotterdam 4-11-1916 Cornelis van Suijlekom, geb. Rotterdam 8-3-1891, steenkooltremmer, zn. van Theodorus van Suijlekom en Cornelia Pietronella de Jong.
 2. Elisabeth, geb. IJsselmonde 25-6-1891, volgt X df.
 3. Arie Pieter, geb. IJsselmonde 25-4-1893, fabrieksarbeider en kolenwerker SHV, overl. Rotterdam 1-9-1974, tr. Rotterdam 28-3-1917 Jacoba van Pelt, geb. Rotterdam 4-7-1897, overl. Rotterdam 16-7-1986, dr. van Maarten van Pelt en Maria van 'tZelfde.
 4. Dirkje, geb. IJsselmonde 20-8-1894, overl. IJsselmonde 8-10-1894.
 5. Wouterina, geb. IJsselmonde 20-8-1894, overl. IJsselmonde 14-10-1894.
 6. Dirk Wouter, geb. Rotterdam 24-10-1895, volgt X dg.
 7. Wouter, geb. Rotterdam 12-11-1897, volgt X dh.
 8. Klazinus, geb. Rotterdam 9-9-1899, overl. Rotterdam 22-9-1899.
 9. Klazinus, geb. Rotterdam 24-12-1900, volgt X di.
 10. Aart, geb. Rotterdam 9-7-1902, overl. Rotterdam 28-7-1902.
 11. Aart, geb. Rotterdam 22-9-1903, volgt X dj
 12. Willem, geb. Rotterdam 22-9-1903, volgt X dk.
 13. Johanna Cornelia, geb. Rotterdam april 1905, overl. Rotterdam 29-11-1905.
- X df Elisabeth Sparreboom, geb. IJsselmonde 25-6-1891, overl. Rotterdam 19-10-1981, tr. Rotterdam 22-3-1916 Aart Cornelis Stehouwer, geb. Charlois 14-1-1891, loswerkmán, overl. Rotterdam 9-3-1973, zn. van Jan Cornelis Stehouwer en Cornelia Zomers.
Uit dit huwelijk:
1. Elisabeth, geb. Rotterdam 6-12-1912.
 2. Cornelia Maria, geb. Rotterdam 15-11-1914, tr. Johan Bruin.
 3. Ingetje, geb. Rotterdam 18-4-1918.
 4. Jan Cornelis, geb. Rotterdam 11-9-1920, overl. Rotterdam 9-2-1985, tr. Alida Verhoef,
- X dg Dirk Wouter Sparreboom, geb. Rotterdam 24-10-1895, spoorwegarbeider, overl. Rotterdam 24-2-1978, tr. Rotterdam 22-6-1921 Lena van Pelt, geb. Rotterdam 7-8-1901, dr. van Maarten van Pelt en Maria van 'tZelfde.
Uit dit huwelijk:
1. Klazinus, geb. Rotterdam 5-12-1921, volgt XI dt.
 2. Maria Elisabeth, geb. Rotterdam 9-2-1926, overl. Rotterdam 1-1-1941.
 3. Arie Pieter, geb. Rotterdam 1-7-1933, tr. 26-2-1959 A. van Dis.
- XI dt Klazinus Sparreboom, geb. Rotterdam 5-12-1921, metselaar, radiateurenmaker, overl. Rotterdam 13-11-1976, tr. Rotterdam 24-3-1943 Ytske Kruize, geb. Rotterdam 29-1-1924.
Uit dit huwelijk:
1. Ytske, geb. Rotterdam 7-2-1946, overl. Rotterdam 9-2-1946.
 2. Klazina, geb. Rotterdam 17-2-1947, tr. 31-8-1967 T. Kraanen.
 3. Janna, geb. Rotterdam 18-7-1949, tr. 1-12-1967 W. Freriks.
 4. Maria Elisabeth, geb. Rotterdam 22-7-1953.
 5. Ytske, geb. Rotterdam 5-11-1954, volgt XII bf.
 6. Dirk Wouter, geb. Rotterdam 11-9-1956, chef-kok.
 7. Willem Cornelis, geb. Rotterdam 1-8-1959.
- XII bf Ytske Sparreboom, geb. Rotterdam 5-11-1954, tr. Rotterdam 7-4-1977 A.P.J. Koch, geb. ca. 1955
Uit dit huwelijk:
1. kind NN, geb. Rotterdam 24-10-1984.

- X dh Wouter Sparreboom, geb. Rotterdam 12-11-1897, havenarbeider, overl. Rotterdam 1-8-1970, tr. Rotterdam 21-5-1924 Petronella Simonis, geb. Rotterdam 17-9-1904, overl. Rotterdam 12-8-1995.
Uit dit huwelijk:
1. Klazinus, geb. Rotterdam 26-4-1925, overl. Rotterdam 11-3-1995.
 2. Wilhelmus, geb. Rotterdam 9-3-1928, volgt XI du.
 3. Elizabeth, geb. Rotterdam 26-8-1939, overl. Rotterdam 29-9-1972, tr. Rotterdam 15-7-1972 Heronimus Schuch, geb. Rotterdam 22-1-1918.
- XI du Wilhelmus Sparreboom, geb. Rotterdam 9-3-1928, machinebankwerker, overl. Rotterdam 15-7-1994, tr. Rotterdam 29-7-1965 Johanna Breeman, geb. Rotterdam 26-10-1936.
Uit dit huwelijk:
1. Tom, geb. Rotterdam 28-7-1966.
- X di Klazinus Sparreboom, geb. Rotterdam 24-12-1900, grondwerker, overl. Rotterdam 5-3-1978, tr. (1) Rotterdam 5-3-1924 Huberdina Mikkers, geb. Rotterdam 22-3-1901, overl. Rotterdam 20-3-1937.
Uit dit huwelijk:
1. Marinus, geb. Rotterdam 26-3-1925, electricien, overl. Narwa (Rusland) 6-3-1944.
 2. Elizabeth, geb. Rotterdam 13-5-1927, volgt XI dv.
- Klazinus Sparreboom tr. (2) Rotterdam 10-7-1940 Maria Geertrui Jansen, geb. Rotterdam 5-7-1910, overl. Rotterdam 8-4-1992.
Uit dit huwelijk:
3. Marinus, geb. Rotterdam 4-6-1947, overl. Rotterdam 15-2-1949.
- XI dv Elizabeth Sparreboom, geb. Rotterdam 13-5-1927, tr. Rotterdam 7-8-1946 Martinus de Vink, overl. Rotterdam 9-12-1991.
Uit dit huwelijk:
1. Huberdina Geertruida, geb. 8-3-1947.
- X dj Aart Sparreboom, geb. Rotterdam 22-9-1903, grondwerker, overl. Rotterdam 12-9-1963, tr. (1) Rotterdam 20-7-1927 Maria Nugteren, geb. IJsselmonde 18-2-1908.
Uit dit huwelijk:
1. Elisabeth, geb. Rotterdam 11-6-1928, volgt XI dw.
- Aart Sparreboom tr. (2) Rotterdam 24-1-1940 Cornelia Johanna Maria Spiegelberg, geb. Rotterdam 23-2-1914.
Uit dit huwelijk:
2. Johanna Maria, geb. Rotterdam 30-11-1940, tr. 20-4-1960 M. van der Spek.
 3. Aart, geb. Rotterdam 20-9-1943, tr. N. van der Spek.
 4. Cornelia Johanna Maria, geb. Rotterdam 27-1-1949, tr. P.F. Piqué, overl. Rotterdam 2-11-1992.
- XI dw Elisabeth Sparreboom, geb. Rotterdam 11-6-1928, tr. Marinus Johannes Vos, geb. 26-6-1923.
Uit dit huwelijk:
1. Maria Petronella, geb. 10-7-1946.
- X dk Willem Sparreboom, geb. Rotterdam 22-9-1903, schilder, overl. Rotterdam 28-10-1971, tr. Rotterdam 15-2-1939 Maria Wegener, geb. Rotterdam 22-10-1908, overl. Rotterdam 23-12-1992.
Uit dit huwelijk:
1. Jacobus, geb. Rotterdam 1-5-1939, volgt XI dx.
 2. Willem, geb. Rotterdam 11-7-1946.
- XI dx Jacobus Sparreboom, geb. Rotterdam 1-5-1939, tr. Yvonne Annemarie van de Huygevoort, geb. Rotterdam 11-12-1946, overl. Rotterdam 23-3-1984.
Uit dit huwelijk:
1. Richard Jacobus, geb. Rotterdam 11-3-1966, volgt XII bg.
 2. Wladimir Moritz, geb. Rotterdam 24-4-1968.

Door een (zelf invullen) vergissing moet ik de genealogie in het vorige nummer
bladzijde 660 vanaf bijlage 22 overdoen. Hiervoor mijn excuus.

Jan

*Een Sparreboom, somber van zinnen
was niet op z'n paasbest van binnen.
En zelfs bij zijn ei
bedacht zij of hij
wel ooit aan het ding zou beginnen.*

*Helaas kwamen enkele familie-berichten
voor plaatsing te laat op het red. adres.*

*In de Zomer-editie zult U er zeker
kennis van kunnen nemen.*

*Voor U allen:
Prettige Paasdagen!*

Ingrid en Kees.

“OVER MOLENS”

Speciaal voor onze familiedag van 30 september a.s.
een boeiende lezing van Jan Springer

Molen I uit 1730 van “de Molenviergang” in Zevenhuizen / Eig. Jan Springer

ZOMERNUMMER MET O.A.:

* FAMILIEDAG 2000 * DE ADRIAEN JANSZKERK * FAMILIEBERICHTEN *
* SPARREBOOMPJES * ZOMERKROES * WAPEN *
* IETS OVER PROMINENTEN, VERHUIZEN EN REDACTIEVOEREN *
* GEDICHT * GENEALOGIE *

FAMILIESTICHTING SPARREBOOM (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter: Gerrit Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

BESTUUR

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Secretaris: Ingrid Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Penningmeester: Fred Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Genealoog: Miep Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van de genealogen Miep en Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie familieblad: Kees Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Ingrid Daas-Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (f 30,= onder vermelding van naam en adres).

FAMILIEDAG 2000

*Te houden op zaterdag 30 september a.s. in Verenigingsgebouw "De Magneet" –
Cranendonkweg 40, 3077 LA te Rotterdam-IJsselmonde, tel. 010-4827401
(routebeschrijving/overzicht openbaar vervoer en locatietekening op volgende pag.*

Beste Sparrebomen,

Over het gekozen stukje Holland waar ditmaal onze reünie zal gaan plaatsvinden, moet ik het niet meer hebben. U komt gewoon allemaal en u ondergaat alle prettige dingen zoals ze zich voordoen. En dat wij ook deze keer weer alles in het werk hebben gesteld er een geslaagde dag van te maken, mag niet in twijfel worden getrokken.

Om 10.30 uur wordt u verwacht (uiteraard zullen u als binnenkomers koffie en koek ten deel vallen) en na een oprecht gemeend welkomstwoord van onze voorzitter gaan wij met allen die geïnteresseerd zijn ter kerke.

De Adriaen Janskerk uit 1448 kent een zeer bewogen geschiedenis. In het informatieboekje dat verkrijgbaar zal zijn, kunt u er na het bezoek uitgebreid over lezen. Aansluitend op deze mededelingen vindt u in dit blad, als voorproefje, alvast een artikel van Jan Plaisier over de kerkvloer en mocht u zich ooit hebben afgevraagd waar het begrip "rijke stinker" vandaan komt: de heer Plaisier helpt u uit de droom. Nou, en dan heeft hij het alleen nog maar over de vloer.

Lunchen rond 13.30 uur. Dat leek ons bij de reservering veelbelovend. En eerlijkheidshalve: dit onderdeel van de dag is voor vele Sparrebomen niet bepaald het aller-onbelangrijkste.

Als u zich, na alle culinaire geneugten heeft voorgenomen niet al te veel acties meer te ondernemen, is het Jan Genealoog die u op zijn welbekende manier zal trakteren op een aantal wetenswaardigheden, de familie betreffende.

Daarna, als uitsmijter, Jan Springer uit Zevenhuizen over molens. Jan is de trotse bezitter van de molen die de cover van dit blad siert, en dat hij iets van molens weet, moge na afloop van zijn lezing duidelijk zijn. Bovendien is hij een briljant verteller en dit feit is niet alleen mij bekend, maar ook vele anderen die hij tijdens zijn voordrachten onder zijn gehoor heeft gehad.

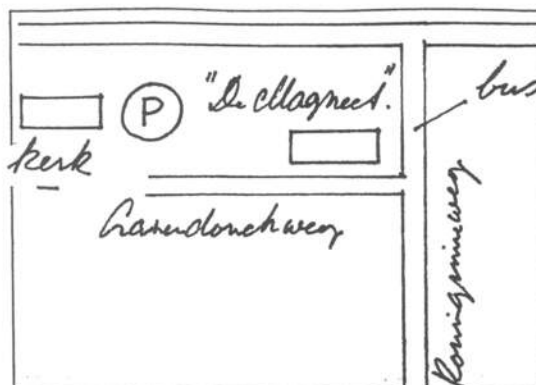
Rond 15.00 uur sluiting. (Dus nog ruimschoots gelegenheid voor de broodnodige boodschappen).

Al met al een veelbelovende dag. Komen dus!

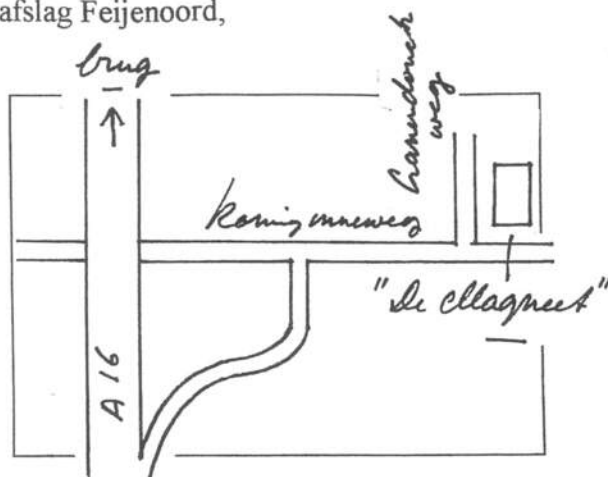
Red.
namens het bestuur

Komend via de Van Brienenoordbrug (A16/E29):
 Ringweg vóór brug (± 3000 mtr.) rechter rijstroken aanhouden.
 Afslag IJsselmonde – dan afslag Oud-IJsselmonde.
 Parkeergelegenheid bij kerk (zie overzicht).

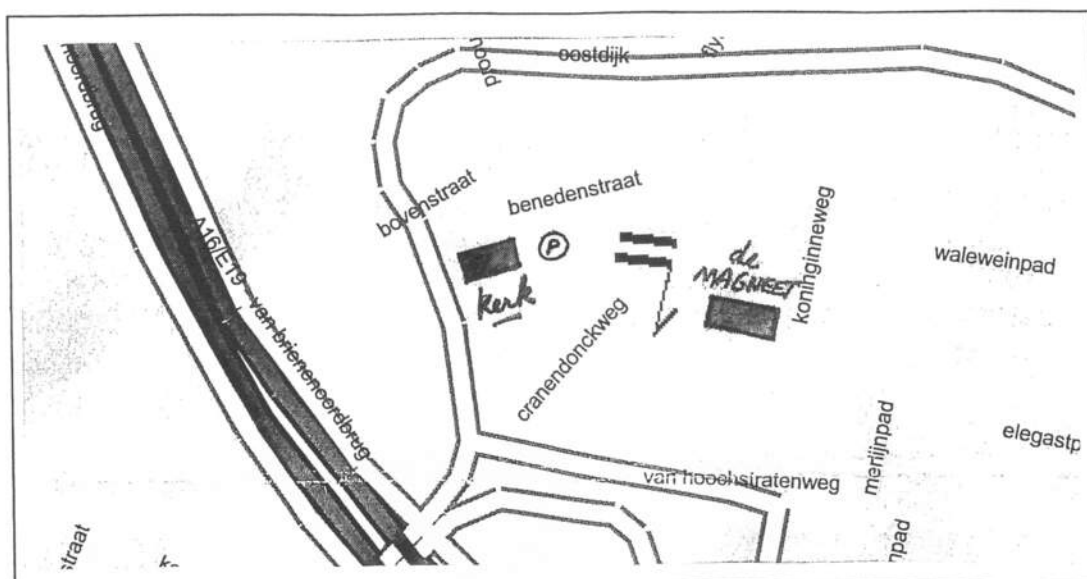

Komend uit zuidelijke richting (A16/E19):
 Vóór oprit naar de Van Brienenoordbrug (± 2000 mtr.) afslag Feijenoord,
 dan afslag Oud-IJsselmonde (zie overzicht).

OPENBAAR VERVOER

Vanaf metrostation Zuidplein en station Kralingse Zoom:
 Buslijn 47 (RET) – uitstappen halte Koninginneweg. (De Magneet).
 Voor tijden s.v.p. (i.v.m. winterdienstregeling) informatienummer raadplegen.

DE OVERLEDENEN ZIJN ONDER ONS.....

Over begraven in de Adriaen Janszkerk.

De vloer van de kerk bestaat voor een deel uit grafzerken. Een graf in de kerk werd voor de reformatie een voorrecht geacht waar de rijken graag voor betaalden.

De middeleeuwer liet zich begraven met het gezicht naar het oosten, vanwaar hij de wederkomst Christus verwachtte.

Begraven worden binnen de kerkmuren was te meer een privilege, omdat familieleden en anderen de laatste rustplaats gemakkelijk konden bezoeken.

De welstand van de familie was af te lezen aan de decoraties van de grafzerk..

De reformatie heeft in de gewoonte, "begraven in de kerk", geen verandering gebracht.

Het begraven in de kerk was een bedrijf apart dat geen directe band had met de hoofdfunctie van het gebouw. Dit bedrijf mocht op tijden dat er geen dienst werd gehouden vrijelijk beschikken over de vloer en de bodem van de kerk.

De koster, tevens doodgraver, kloklouder en hondenslager, had tot taak dit te regelen.

Het begraven in de kerk verhoogde de inkomsten van de kerk aanzienlijk.

De kerkmeesters zorgden voor een deugdelijke administratie in de grafboeken. In deze boeken staan de namen opgetekend van de personen die onder de grafstenen begraven zijn en tevens wordt het grafrecht vermeld (het bedrag dat betaald moest worden voor een bepaalde plaats).

In deze grafboeken is duidelijk te zien dat de rijken in de kerk en de armen buiten de kerk begraven werden. Het begraven in de kerk gaf behalve overlast (het regelmatig openbreken van de vloer) ook onaangename geuren. De koster had tot taak dit zoveel mogelijk te beperken door het luchten op doordeweekse dagen. Dit kon echter niet voorkomen dat men het had over de "rijke stinkers" in de kerk.

In de franse tijd werd het begraven in de kerk om gezondheidsredenen verboden. Na 1813 werd het weliswaar weer gedaan, maar bij Koninklijk besluit van 24 mei 1825 werd het definitief verboden. Een uitzondering werd gemaakt voor de grafkelder van de ambachtsheren van Oost- en West IJsselmonde, die vroeger via een aparte toegang aan de zuidoostzijde van de kerk toegankelijk was.

In 1880 werd hier voor het laatst iemand bijgezet. Sindsdien is de kelder afgesloten.

Bij de verbouwing van de kerk in 1923 werden de graven in de kerk geruimd.

De zerken werden voor een groot deel weer in de vloer teruggelegd, maar niet meer op hun oorspronkelijke plaats vanwege een andere zitplaatsindeling.

De grafkelder bleef gedeeltelijk intact.

De stoffelijke resten bleven onaangeroerd, maar het dak van de kelder werd verlaagd zodat hierop in de kerk banken geplaatst konden worden (in het zuidtransept).

De toegang werd verplaatst naar de zuidwesthoek aan de buitenzijde van de kerk en voorzien van een hardstenen zerk.

Wandelend over de zerken valt op dat familiewapens van de zerken verwijderd zijn. Dit is in de franse tijd gebeurd. Vrijheid, gelijkheid en broederschap brachten mee dat alle adellijke titels, wapens en onderscheidingen met grote hardnekkigheid van de zerken moesten worden weggebeiteld.

In het pad van de zuidbeuk ligt een deel van de altaarsteen uit de roomskatholieke periode.

Deze steen is herkenbaar aan twee kruisjes op de hoeken.

Het begraven rondom de kerk duurde tot 1871. Sindsdien is de begraafplaats aan de Benedenrijweg in gebruik.

Jan Plaisier, september 1999.

Overleden:

Cornelis Sparreboom

geb. Rotterdam 27.08.1924,
overl. Rotterdam 20.01.1999,

gehuwd met
Hennie Elizabeth
Sparreboom-
Nieuwenhuizen

74 jaar

**Cornelia Hagendijk-
Sparreboom**

geb. IJsselmonde 27.11.1917,
overl. Ridderkerk 21.03.1999,

weduwe van
Bastiaan Hagendijk

81 jaar

**Paulina Wilhelmina
Sparreboom-Plaisier**

geb. Ridderkerk 26.01.1924,
overl. Ridderkerk 24.05.1999,

weduwe van
Jan Sparreboom

75 jaar

**Martinus Jacob
Sparreboom**

geb. Rotterdam 15.01.1953,
overl. San Diego (USA)
30.06.1999,

zoon van
Gerrit Nicolaas
Sparreboom en Jannetje
van Schijndel

46 jaar

Pieter Sparreboom

geb. Ridderkerk 21.04.1920,
overl. Ridderkerk 27.10.1999,

gehuwd met
Adriana Sparreboom-
de Vries

79 jaar

**Geertrui Neeltje van
den Herik-Sparreboom**

geb. Ridderkerk 11.12.1916,
overl. Ridderkerk 03.11.1999,

weduwe van
Pieter van den Herik

ruim 82 jaar

Jannetje Sparreboom

geb. 1918
overl. 06.06.2000

bericht van
Ida Sterk-Sparreboom
uit Papendrecht

Johanna (Annie) Drugmond

geb. 22.07.1920 - overl. 05.06.2000
dochter van Carolus T. Drugmond en Johanna Chr.H. Sparreboom,
zuster van Charles Drugmond (zie fam.blad, blz. 68 XE)

Bovenstaand bericht, inclusief een uittreksel uit de overlijdens-
acte, werd ons toegezonden door Frieda, onze oud-redactrice.
Zij verzocht ons de acte aan Miep en Jan door te geven
(voor het archief) en vermeldde tenslotte:
"Voor de notaris had ik veel gemak van de genealogische
gegevens in ons blad".

Geboren:

Jitze

zoon van
Johannes Willem Sparreboom
en Alet van den Berg op
05.01.2000

Thomas

zoon van
Zeger Baas en
Arina Sparreboom op
28.02.2000

Gehuwd:

Marcel Sparreboom, geb. Rotterdam 01.04.1965,
zn. van Cornelis Sparreboom en Maria Johanna van Staverden,

huwt te Ridderkerk op 27.05.1999

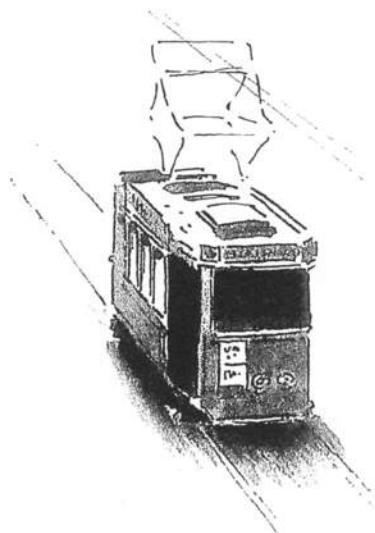

Caroline van Leeuwen, geb. Zwijndrecht 18.04.1965,
dr. van Teunis van Leeuwen en Cornelia van Welie.

Alexander Sparreboom en Judith van Asperen

zijn op 20.05.2000 getrouwd !

Schiekade 125f
3033 BK Rotterdam

Sp^{ree}REBOOMPJES

(LERAAR)

... BEETJE EXENTRIEK...
... JA... EN AL ONDERWEG.
IK ZAL HET DOORGE-
VEN... NEE... MAAKT
NIET UIT. BETERSCHAP
DAN MAAR.

WAS JE PIANO-
LERAAR, WILLEM-
PIE. HIJ IS ZIEK,
EN NU KOMT ZIJN
VADER LES GEVEN.

DIE MOET DAN
WEL STOKOUD
ZIJN. IK... NOU
ZEG! DAAR
IS HIJ AL!

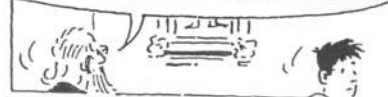

DAG MEVROUW.
KAN IK U ERGENS
MEE VAN DIENST
ZIJN?

... IK HEB BE-
GREPEN... U BENT...
... WILT U NIET...

KOPEN AAN DE DEUR DOE
IK EIGENLIJK NOOIT. MAAR
IN DIT SPECIALE GEVAL
WIL IK NIET ECHT DWARSLIG-
GEN. DAARVOOR ZOU HET MIJ
OOK AAN TIJD ONTBREKEN.

JA, EEN TREKHARMONIKA,
DAT ZIE IK. SPEELT U ZELF?

MAAR....

NU GEEN VALSE
BESCHIEDENHEID
HE! LAAT HOREN
WAT U ALLEMAAL
IN HUIS HEEFT. EN
STA MIJ TOE...

... DAT IK HIER...

... PLAATSNEEM.
EN WIE BENT U
ZOAL? HEEFT U
OOK EEN COMPU-
TER?

... EVEN TUSSEN-
DOOR: GEEF MIJ
DE JUISTE TIJD
MAAR... OF EEN
VUURTJE IS
OOK GOED.

... ZO, EN NU GEEN FLAUWE KUL
MEER. VOOR DE DRAAD MET UW
BODEMVONDSTEN! EN ALS HET,
ZOALS GEWOONLIJK PRULLARIA
BLIJKT TE ZIJN HEB IK HIER IN
DEZE TAS ALS ALTERNATIEF EEN
VIDEOETJE WAARMEE WIJ ALS
JONGENS ONDER ELKAAR DE
RIT WEL ZULLEN UITZITTEN.

... PIANOLERAAR?
MAAR DAN IS
DIE ANDERE ME-
NEER....

RUSTIG MEEKOMEN
JANSEN, DAN BEN JE
ZO WEER THUIS!

SORRY JONGEDAME,
VOOR DE OVERLAST.
HAD WEER EENS DE
BENEN GENOMEN.

... MAAR.. WEET
U WEL ZEKER
DAT... DIT DE
JUISTE PERSOON
IS? HIER BIN-
NEN BEWEERT
IEMAND....

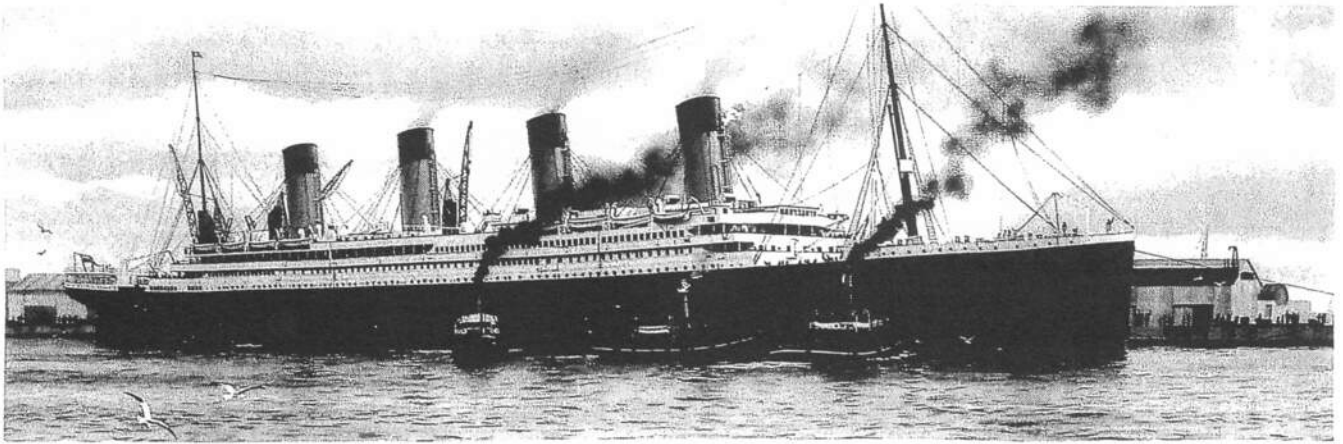
JA ZEG! WIJ
ZULLEN JAN-
SEN NIET KEN-
NEN!

... BOVENDIEN, LIEF KIND... ER
LOPEN MEER GEKKEN VRIJ
ROND DAN ER ZITTEN OPGESLO-
TEN. ALS WE IEDEREEN WAAR
EEN STEEKJE AAN LOS ZIT MOES-
TEN HUISVESTEN ZOU EEN WOON-
GEBIED ALLEEN MAAR UIT IN-
RICHTINGEN BESTAAN.

... TROUWENS, ZEG MAAR
TEGEN UW ZOON DAT HIJ
ZICH GEREED KAN MAKEN
VOOR DE BLOKFLUITLES.
WE ZIJN ZO TERUG!

ZOMERKROES

Geachte Kees van de familieredactie,

Ik schrijft u om te vertelle dat het verhaal over die treine van Joy mijn erreg amusant is voorgekome en het leuke is dat ik ook zoiets hebt. En toen ik dat tege Arie van mijn zei, zei hij gelijk: "Doen!!", zei hij, "gewoon doen!!" Want dat is echt Arie van mijn hè, altijd ze eige. In ze gewone doen dan, want we hebbe allemaal zo onze dingetjes, vin u niet, Kees? Zodat ik u nou schrijft.

Omdat we erreges allemaal familie zijn en dan ook nog met zo'n blad dat u altijd maar naar ons opstuurt, zodat wij het ook leze.

Ik heb het dan gedaan op een kroes, dat je vaart met zo'n boot, weet u wel.

Van een kennis die bij mijn op de hoek woont, die kan u niet maar ik al tien jaar want zolang woont ik hier al, van haar wist ik hoe dat moest op zo'n kroes want ze heb mijn toen wat tippies gegeve.

Ze zei, "meid", zei ze, "je ken niet met één japonnetje ankomme, bij elke hap mot je je verkleje. En ook in het lang voor de avond". Zei zij dus .

Nou Kees, dat heb ik mijn graag ter harte genome, dat begriip u. En ik ben voorzichtig begonne, eerst Vlissinge-Terneuze want de zee is veels te groot voor de eerste keer. Ik had me brood mee, in een brooddoossie, géén zakkie want dat had zij gezegd omdat zij het al kon op zo'n kroes, snap u.

's Morreges vroeg was het al intsjekke geblaze voor mijn want ik wilde er voor de volle pond van geniete. Maar je kan er dus echt alles krije op die bote. Toen het koffietijd was, deed ik een nieuw truitje an zodat ik wist hoe het hoorde.

Tussendemiddag , en ik geloof dat we toen al voor de derde keer Vlissinge andede, want zo noeme ze dat, andoen, deed ik ook weer wat anders an. Voor deze gelegenheid had ik een net jurkie op de kop getikt, zodat Arie van mijn nog zeg: "zoiets trekkie voor mijn nou nooit es an". Maar ja, ik trekt voor zijn liever wat uit. Dat zou u toch ook doen, Kees, voor mijn in de plaats, bedoelt ik.

Affijn, ik lunste in het restaurant en de kleur van me broodtrommeltje paste percies bij me japonnetje.

Niet per ongeluk natuurlijk, want ik staan bekent om mijn oog voor detaal.

's Middags nam ik nog een koppie thee voor op het dek omdat de zon scheen en dan zie je ook die matroze. Had Arie van mijn maar één zo'n spierbal, moes ik denke en één van die gaste lonkte mijn zowat me tent uit.

's Avonds was een belevenis omdat het zo'n verrassing was dat ik het niet verwacht had. Ik zat op de trap die naar het autodek gaat en dat leg altijd onder, da's op elke kroes namelijk zo want iedere boot leg toch op dezelfde manier in ze water, weet ik nou, en ik doopte net mijn patatje in de mayo zeg maar, toen de kaptein gezellie naast me kwam zitte. Zomaar op ze trap en hoe een fijn gesprek zich dan ken ontspinne, Kees, daar hebbie niet van terug. Maar affijn, hoe kan het, hè.

En zo'n patatje smaak toch effe op een hoger nivo als het inenen een keptensdinner is geworden, ja toch.

Ik was blij dat ik die zwarte lange jurk an had, hoewel ik al gauw in het lang lijkt omdat ik nie zo groot bent. In elk geval dede we net voor de tiende keer Terneuze an omdat het al laat was en dus zat alles mee. Ik genoot van al die lichies in de haven zodat ik mijn romantiek voelde opkome.

Later kreeg ik van Arie van mijn voor mijn een kroes naar Texel kado omdat ik al 25 jaar lid ben van "Creatief met fietsbanden" maar dat heb niks met de oorlog te maken. Op die kroes stapte bij de derde keer Den Helder muziek an boord, want dat ken je dus zo treffe, hè Kees, omdat ze een paar dage op een camping op Texel moeste spele. En dat dede ze bij ons op de kroes ook. Levend hè, niet van dat benauwde met van die pleebek-bandjes, en al die zeemansliedjes maakten de beentjes los.

Maar voor zo'n kroes-dansant ken je beter wel een extra japonntje meeneme. Een baljurkie, dat je een beetje opgang ken make. En eerlijk tusse jou en mijn, Kees, mijn verschijning deed veel stof opwaai. Ik leek de Titanic wel. Kan u die film?

Ik schrijft dit as tip voor mense die ook zoiets wille maar niet wete hoe het moet, dus misschien heb u wat an mijn.

Het is jammer dat ik nooit op die familiedage anwezig ken weze die u organiseert, maar het kom altoos zo uit dat ik dan Kruininge-Perrukpolder doet.

Urk scheen ook een mooi trippie geweest te weze in zijn tijd, maar da's al een poossie ingelijfd.

Affijn, bote genoeg. Dat zeg Arie van mijn ook altijd. "Je zal ze de kost moete geve", zeg hij dan.

Ik ken hem geen ongelijk geve maar u misschien ook wel niet, Kees.

Nou Kees, ik ken bijna niet wachte tot u klaar kom of me stukkje der in staat en geen dank want ik heb nog nooit iets gedrukt dat je ken leze, zodoende hoopt ik dat u dat doet.

Ook van Arie van mijn mot ik u groete bij deze, want hij is graag lid van de familie en hij leest u altijd nog eerder dan ik persoonlijk.

Bovenstaand verslag is ons toegezonden door ja, wist ik het maar!

De brief werd zonder afzender in ieder geval in Rotterdam gepost.

Wie, o wie, is deze enthousiaste varens-gezellin die haar uitbundige bestaan met ene Arie schijnt te delen?

Red.

WAPEN

Tijdens de laatste reünie is vermeld, dat ons wapen, voorzien van het volledige onderschrift, thans voor f 10,- verkrijgbaar is. In de huidige kleurenafdruk zeer zeker de moeite waard er een passende lijst om te laten plaatsen. Aarzel niet en geef ons unieke kenmerk de afwerking die het toekomt!

GROTE COLLECTIE

SCHILDERIJEN EN ETSEN VAN ROTTERDAM
EN DE ROTTERDAMSE HAVEN.

EIGEN LIJSTENMAKERIJ

MEENT 58 3011 JM ROTTERDAM
TEL. 010-4110676

INLIJSTEN WAPEN FAMILIE SPARREBOOM

Inlijsting exclusief p.p.

- lijst 1 cm bruin	f59,50
- lijst 1 cm wortelnoten	f74,50
- lijst 1,5 cm wortelnoten	f84,50

Het formaat van deze inlijsting is ca. 21 x 26 cm.

Inlijsting met p.p.

- 1 cm wortelnoten	f105,-
- 1,5 cm wortelnoten	f115,-

Het formaat van deze inlijsting is ca. 32 x 38 cm.

Bij een minimale afname van 50 stuks (mag ook gemengd zijn) kunnen wij 25% korting geven.

p.p. = passe-partoutkarton (zuurvrij)

We hebben ze allemaal gehad. De Sparrebomen die de kar de afgelopen 10 jaar hebben getrokken zijn stuk voor stuk in ons prominentenkabinet aan bod geweest, de een wat schroomvalliger dan de ander, maar ook zuinigheid in het verstrekken van informatie levert een bijdrage aan een duidelijke profielschets.

Er valt een gat. Het prominentenkabinet voorzag in 3 tot 5 kantjes A4, en voor mij is deze rubriek nooit een vorm van bladvulling geweest. Wat, vraag ik u, is er binnen ons verenigingsgebeuren nu interessanter dan Sparrebomen aan het woord laten die bereid zijn over iets of over zichzelf te vertellen?

Eigenlijk had Frieda in haar 5 jaar durende redactievoering het spits al afgebeten. Frieda liet ook "gewone" Sparrebomen aan het woord en opnieuw besef ik nu, al bladerend in haar onvolprezen edities van weleer, dat het een en ander haar bergen tijd en inspanning moet hebben gekost.

Wat doen we? Gaan wij verder daar waar zij gestopt is?

Het lijkt mij een goede gedachte. Want u, Sparrebomen, bent er zich wellicht niet van bewust, maar ook uw verhaal is de moeite van plaatsing waard. Vertel ons (of onze opvolgers) datgene wat u kwijt wilt, stuur foto's met bezienswaardige afbeeldingen, en wij van de redactie bakken er wat van.

Kom uit de anonimiteit en wordt in een komende uitgave van het familieblad de volgende prominent!

Overigens heeft u in het komende kerstnummer nog het slot van de prominentenrapportage van de beide Ingrid's tegood. Dit moest helaas door omstandigheden worden uitgesteld.

Verhuizen.

Net nog in de vorige eeuw. En voor u als lezer een klein deel van dit enerverende gebeuren. Uit mijn dagboek.

Eerlijk gezegd was ik vergeten dat verhuizen zo'n onvoorstelbare hoeveelheid toestanden met zich meebrengt.

Toen ik mij, eenmaal weer alleen, na het ongenueanceerd volstouwen van mijn nieuwe woning, tussen alle dozentroep door het smalle paadje wrong dat ik met de grootste moeite had kunnen vrijhouden, vond ik het leven onbegrijpelijker dan ooit.

Ik nam plaats op een doos waarin ik boeken vermoedde en achteraf uitgerekend de doos bleek te zijn waarin ik drie oude serviezen had ondergebracht.

Allemaal eigen schuld, waarde Sparrebomen, want ik had natuurlijk op het aanbod van mijn zoons"de desbetreffende spullen direct in de desbetreffende ruimte ..." in moeten gaan, maar het was al zo'n gesjouw geweest. En dan ben je (ben ik) nogal snel geneigd te zeggen: "Stapel maar op, ik zoek het straks in m'n dooie eentje in alle rust wel uit".

Juist op het moment dat ik mij afvroeg hoe ik nodig bij het toilet kon geraken, ging de telefoon. Dat ding stond ergens, maar de plaats waar de onverbiddelijke toon vandaan kwam, was verpakt in een nagenoeg ondoordringbare barricade van geluids- en kijkapparatuur.

"Gewoon laten bellen", maande ik mijzelf, "nu rustig ruimte maken om straks de proleet die de onbeschofte moed heeft mij in deze toestand van ontreddeering aan te roepen, te woord te kunnen staan. Als het iets van belang is, bellen ze nog wel een keer".

Ik creëerde een kleine ruimte. Net genoeg om de hoorn van de haak te nemen, niet genoeg om eventueel iemand terug te bellen. Maar dat zou mij een zorg zijn.

De telefoon ging opnieuw. De mevrouw van onze plaatselijke gemeente-bibliotheek. Of ik niet vergeten was dat morgen de expositie over mijn bekroonde strip en over mijn strips in het algemeen van start ging. En of ik zo vriendelijk wilde zijn de beloofde oude beeldverhalen van heel vroeger nog even vóór sluitingstijd aan te reiken.

"Ondanks alle verhuisdrukke geen probleem", zei ik, en tegelijk raakte ik met mijn vrije arm een stapel dozen die met een paar doffe klappen in elkaar stortte.

Even was het stil aan de andere kant van de lijn.

Toen vroeg ze: "Gaat het nog wel goed met u?"

Ik zei dat alles, op een paar kleinigheden na, naar wens verliep.

Ze hing op. God, die oude beeldverhalen die ik alleen maar met het schaamrood op de kaken zou kunnen terugzien ... waar waren ze? Ik was zo keurig begonnen, in m'n vorige woning.

Verhuisdozen, alles geordend, voorzien van stickers; echter, beste Sparrebomen, ik weet niet hoe het u in dergelijke situaties vergaat, ik beschik achteraf, bij elke verhuizing over te weinig verhuisdozen. Het worden, teneinde de hele troep nog een beetje verplaatsbaar te maken, altijd weer vuilnis- en supermarktzakken. En die stickers allemaal zo omslachtig.

Welnu, ik zag op dat cruciale moment een heleboel, maar geen doos met het opschrift: oude strips. Met de moed der wanhoop ben ik gaan zoeken en dat resulteerde slechts in het vinden van allerlei waardeloze prullaria die ik al jaren geleden aan het grof vuil had moeten toevertrouwen.

De chaos was nu compleet. En in dit diepe dal van ontluistering ging wederom de telefoon. De mevrouw van de bieb. Sorry! Had de sporttas met oude strips over het hoofd gezien. Stond wat achteraf. En omdat de rest gewoon in dozen zat. En of ik dan toch morgenochtend vroeg even langs wilde komen. Om alles een beetje logisch en overzichtelijk in de vitrines te plaatsen. O ja, en een zwarte viltstift, die moest ik wel meebrengen, om wat begeleidende teksten te schrijven.

Ik vroeg of ze daar zelf zo'n ding niet hadden.

Ze zei dat die mogelijkheid wel bestond en toen ze daar aan toevoegde: "Hoezo?" zei ik dat het vinden van mijn enige bruikbare watervaste fineliner mij zeker een maand zou gaan kosten.

Dat begreep ze aanvankelijk niet zo goed. "Maar", besloot ze, "een man alleen, en dan verhuizen".

Toen ze had opgehangen heb ik mij nogal gewelddadig een weg naar het toilet gebaad. Tijdens die wandeling zijn er helaas een aantal dingen van huishoudelijke aard gesneuveld, maar wakker heb ik daarvan nooit gelegen.

Trouwens, over strips gesproken: in september verschijnt het tweede deel van mijn "Puberaaltjes", bij u misschien beter bekend onder de naam "Sparreboompjes".

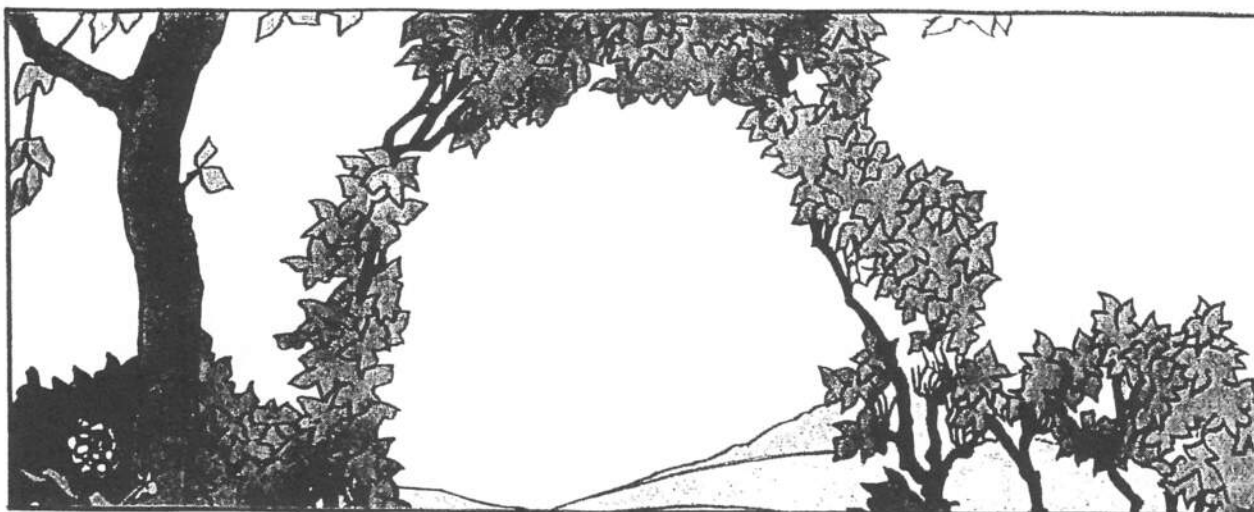
Als het allemaal meezit hoop ik u, indien u nog steeds geïnteresseerd bent, een of meerdere exemplaren met korting op de normale winkelprijs aan te kunnen bieden. En als u zegt: mij niet gezien ... even goede vrienden. In ieder geval spekt u met uw aankoop onze verenigingspot.

En dan dat redacteurschap. Dat heb ik zes jaar met het grootste plezier gedaan. Desondanks ben ik van mening dat de tijd rijp is om er mee te stoppen. Niet alleen omdat ik vind dat ons blad weer eens in een ander jasje moet, maar ook vanwege allerhande werkzaamheden en verplichtingen die mij, meer nog dan voorheen, in de toekomst zullen gaan bezighouden. Dit geldt eveneens voor Ingrid, mij lieve nichtje uit Alblasterdam, die mij de afgelopen jaren zo vakkundig met lay-outs, samenstelling, uittikken en uitprinten heeft bijgestaan. Ook Ingrid is van mening dat anderen deze taak van ons over dienen te nemen.

Een en ander betekent echter niet, dat er van onze kant geen enkele medewerking meer te verwachten zou zijn. Indien nodig, indien gewenst, zal ik (in mijn geval) bereid blijven de illustraties te verzorgen. En voor een cursiefje zult u mij ook thuis treffen. Maar nogmaals: alleen als daar behoefte aan zou zijn.

Ziet u het allemaal wel zitten: reageer snel, want uw eerste geesteskind komt al in het voorjaar van 2001 ter wereld. En zo'n geboorte is best een leuke ervaring.

Kees.

DE ZOMER VOORBIJ

De zomerdagen van weleer
zijn niet de zomerdagen meer
die grote mensen weten.

De zomerdagen uit je jeugd
vol onbezorgde zonnevreugd
zijn nu soms wat versleten.

Je benen bengelend in een sloot
de tuinslang die je onderspoot
met z'n verkoelend water.

“De zomers waren vroeger heet
we plukten bloemen bij de vleet”,
zeggen grote mensen later.

Annemarie van Schouwenburg

- XII bg Richard Jacobus Sparreboom, geb. Rotterdam 11-3-1966, advocaat, woont samen met Diana Jennefer van der Niet, geb. Geelong (Australië) 29-1-1959, dr. van Dirk Jacobus van der Niet en Leentje Makreel.
Uit deze relatie:
1. Dirk, geb. Rotterdam 18-4-1988.
2. Marleen, geb. Rotterdam 16-9-1998.
- IX au Simon Sparreboom, geb. IJsselmonde 19-9-1864, fabrieksarbeider, overl. IJsselmonde 5-2-1922, tr. (1) IJsselmonde 5-11-1891 Trijntje van der Graaf, geb. IJsselmonde 25-3-1869, overl. IJsselmonde 20-12-1907, dr. van Leendert van der Graaf en Trijntje van Driel.
Uit dit huwelijk:
1. Ingetje, geb. IJsselmonde 1-8-1892, overl. IJsselmonde 6-4-1893.
2. Leendert, geb. IJsselmonde 24-7-1894, overl. IJsselmonde 19-8-1894.
3. Leendert, geb. IJsselmonde 10-8-1895, overl. IJsselmonde 2-6-1900.
4. Ingetje, geb. IJsselmonde 17-9-1897, overl. IJsselmonde 22-3-1934.
5. Ewout, geb. IJsselmonde 12-10-1899, overl. IJsselmonde 19-10-1899.
6. Trijntje Leentje, geb. IJsselmonde 18-4-1901, overl. Rotterdam 24-10-1989.
7. Leendert Simon, geb. 12-3-1904, volgt X dl.
- Simon Sparreboom tr. (2) IJsselmonde 11-2-1909 Elisabeth Sparreboom, geb. Ridderkerk 1-1-1866, overl. Rotterdam 5-3-1947, dr. van Arie Sparreboom en Lena Roos. (zie bijlage 6)
- X dl Leendert Simon Sparreboom, geb. IJsselmonde 12-3-1904, chef scheepsnieuwbouw, overl. Rotterdam 3-6-1988, tr. IJsselmonde 6-10-1938 Adriana Elizabeth Kok, geb. IJsselmonde 7-4-1905, dr. van Anthonie Kok en Cornelia Durfina Zwaal.
Uit dit huwelijk:
1. Trijntje Elizabeth, geb. IJsselmonde 1-8-1939, volgt XI dy.
2. Cornelia Durfina, geb. Rotterdam 8-10-1941, volgt XI dz.
3. Simon, geb. Rotterdam 11-10-1944, dir. basisschool te 's-Gravenhage.
- XI dy Trijntje Elizabeth Sparreboom, geb. IJsselmonde 1-8-1939, tr. Ridderkerk 16-6-1964 Jaap Willem Punt, geb. Hendrik Ido Ambacht 17-3-1936, chef constructie-bedrijf.
Uit dit huwelijk:
1. Willem Leo, geb. Ridderkerk 19-3-1965.
2. Leonard Willem, geb. Ridderkerk 5-10-1966.
3. Marco, geb. Ridderkerk 23-9-1969.
- XI dz Cornelia Durfina Sparreboom, geb. Rotterdam 8-10-1941, hoofd verpleging bej. centrum, tr. Ridderkerk 9-2-1971 Jan Rosloot, geb. Anna Paulowna 3-3-1935, wever.
Uit dit huwelijk:
1. Johannes Adrianus, geb. Castricum 11-4-1972.
2. Sander Leendert, geb. Castricum 17-9-1974.
3. Elisabeth Adriana, geb. Castricum 13-1-1976.
- IX av Leendert Sparreboom, geb. IJsselmonde 23-10-1869, ijzerwerker, overl. Rotterdam 14-4-1953, tr. Rotterdam 10-3-1897 Johanna Bout, geb. Rotterdam 20-2-1873, overl. Rotterdam 11-2-1941, dr. van Jacob Hendrik Bout en Jannetje Krommenhoek.
Uit dit huwelijk:
1. Ingetje, geb. Rotterdam 2-6-1897, overl. Poortugaal 1-1-1947, tr. Rotterdam 7-9-1927 Lodewijk Blokland, geb. Velsen 15-5-1897.
2. Jacob Hendrik, geb. Rotterdam 24-10-1899, volgt X dm.
3. Wouter, geb. Rotterdam 15-7-1902, overl. Dordrecht 19-7-1995, tr. Dordrecht 19-9-1989 Anna Wouda, geb. Rotterdam 5-1-1905.
4. Jannetje, geb. Rotterdam 14-11-1904, volgt X dn.
5. Pieter, geb. Rotterdam 2-8-1907, volgt X da.
6. Nicolaas Jacobus, geb. Rotterdam 30-10-1911, volgt X dp.
7. Johanna, geb. Rotterdam rond 1914, overl. Rotterdam 6-8-1917.

- X dm Jacob Hendrik Sparreboom, geb. Rotterdam 24-10-1899, havenarbeider, overl. Rotterdam 3-1-1988, tr. Rotterdam 8-7-1931 Clasina van Tooren, geb. Dinteloord 19-10-1901, overl. Rotterdam 7-12-1985.
Uit dit huwelijk:
1. Gerrit Nicolaas, geb. Rotterdam 19-7-1932, volgt XI ea.
2. Johanna, geb. Rotterdam 29-7-1936, volgt XI eb.
- XI ea Gerrit Nicolaas Sparreboom, geb. Rotterdam 19-7-1932, bouwaannemer, tr. Rotterdam 6-2-1952 Jannetje van Schijndel, geb. Rotterdam 10-12-1931.
Uit dit huwelijk:
1. Martinus Jacob, geb. Rotterdam 15-1-1953, overl. San Diego (California USA) 30-6-1999.
- XI eb Johanna Sparreboom, geb. Rotterdam 29-7-1936, tr 10-11-1954 l. van Hogerhuis.
Uit dit huwelijk:
1. dochter.
- X dn Jannetje Sparreboom, geb. Rotterdam 14-11-1904, overl. Rotterdam 5-6-1980, tr. Rotterdam 27-5-1925 Johannes Hermanus Gerrit van den Bosch, geb. Rotterdam 6-1-1899, overl. Apeldoorn 21-2-1967, zoon van Johannes Hermanus Gerrit van den Bosch en Christina van Os.
Uit dit huwelijk:
1. Anna Christina, geb. Rotterdam 12-7-1925.
2. Iena Johanna, geb. Rotterdam 11-9-1927, tr. J. Gelderblom.
3. Eva, geb. Rotterdam 29-12-1929.
4. Jannetje, geb. Rotterdam 17-4-1931.
5. Johannes Hermanus Gerrit, geb. Rotterdam 3-4-1933.
6. Ingetje, geb. Rotterdam 3-8-1934.
7. Joris, geb. Rotterdam 1-11-1936.
8. Gerrit, geb. Rotterdam 28-12-1938, overl. Rotterdam 27-1-1940.
9. Maria, geb. Rotterdam 13-2-1940.
10. Gerrit, geb. Rotterdam 27-12-1943.
11. Emma, geb. Rotterdam 26-7-1946, tr. E.W.C. van der Stel.
- X do Pieter Sparreboom, geb. Rotterdam 2-8-1907, overl. Spijkenisse 10-7-1997, tr. Rotterdam 5-4-1950 Cornelia Hendrica Bouwer, geb. Rotterdam 5-12-1914, dr. van Philippus Coenradus Bouwer en Hendrica Terlouw.
Uit dit huwelijk:
1. Magda Hendrika, geb. Rotterdam 9-8-1952, volgt XI ec.
- I ec Magda Hendrika Sparreboom, geb. Rotterdam 9-8-1952, tr. A. Smit.
Uit dit huwelijk:
1. Albert.
2. Carin.
- X dp Nicolaas Jacobus Sparreboom, geb. Rotterdam 30-10-1911, havenarbeider-chauffeur, overl. Rotterdam 25-11-1991, tr. Rotterdam 6-12-1933 Geertruida van Gelder, geb. Apeldoorn 31-5-1915.
Uit dit huwelijk:
1. Neeltje, geb. Rotterdam 11-6-1934, volgt XI ed.
2. Nicolaas Jacobus, geb. Rotterdam 18-12-1943, volgt XI ee.
- XI ed Neeltje Sparreboom, geb. Rotterdam 11-6-1934, overl. Rotterdam 28-6-1995, tr. Rotterdam 16-1-1952 Pieter Snee, geb. Rotterdam 31-1-1931, overl. Rotterdam 19-1-1980.
Uit dit huwelijk:
1. Ronald, geb. Rotterdam 24-6-1952.
2. Geertruida, geb. Rotterdam 30-1-1955
- XI ee Nicolaas Jacobus Sparreboom, geb. Rotterdam 18-12-1943, timmerman, overl. Rotterdam 5-10-1988, tr. (1) Rotterdam 1-2-1968 Corine Jacomijntje de Zeeuw, geb. Rotterdam 24-7-1949.
Uit dit huwelijk:
1. Desiree, geb. Canberra (Australie) 6-3-1971.

Nicolaas Jacobus Sparreboom tr. (2) Rotterdam 5-12-1980 Lena Suzanna Noordzij, geb. Rhoon 2-7-1946.

IX aw Pleuntje Sparreboom, geb. IJsselmonde 19-10-1886, overl. Rotterdam 25-12-1917.
Haar zoon:
1. Gerardus, geb. Rotterdam 3-9-1906, volgt X dq.

X dq Gerardus Sparreboom, geb. Rotterdam 3-9-1906, havenarbeider, classificeerder, overl. Rotterdam 15-3-1971, tr. (1) Rotterdam 29-5-1929 Anna Niska Erkelens, geb. Rotterdam 17-11-1910.

Gerardus Sparreboom tr. (2) Rotterdam 26-10-1942 Catharina Johanna van Reijswoud, geb. Rotterdam 11-3-1920, dr. van Jacobus van Reijswoud en Catharina Johanna de Groot.

Uit dit huwelijk:

1. Catharina Johanna, geb. Rotterdam 1-3-1942, volgt XI ef.
2. Jan Hendrik, geb. Rotterdam 26-9-1944, volgt XI eg.
3. Gerardus Franciscus Pieter, geb. Rotterdam 20-9-1947, volgt XI eh.
4. Maria Catharina, geb. Rotterdam 8-12-1949, overl. Rotterdam 22-2-1989, tr. Rotterdam 29-8-1969 Willem Hermanus Rutjes, geb. Rotterdam 7-12-1946.
5. Antonia Bernardina Adriana, geb. Rotterdam 18-5-1957.
6. Franciscus Jacobus, geb. Rotterdam 25-6-1958, volgt XI ei.

XI ef Catharina Johanna Sparreboom, geb. Rotterdam 1-3-1942, tr. Rotterdam 2-9-1966 Hendricus van Camphenhout, geb. Rotterdam 29-5-1942, dir. supermarkt, zoon van Hendricus van Camphenhout en Pieterella Jacoba Stiebolt.

Uit dit huwelijk:

1. Hendricus, geb. Rotterdam 27-1-1967.
2. Catharina Johanna, geb. Rotterdam 18-10-1970.
3. Claudia, geb. Rotterdam 19-6-1972.

XI eg Jan Hendrik Sparreboom, geb. Rotterdam 26-9-1944, algemeen crematorium assistent, tr. Rotterdam 29-3-1968 Gerda Josiena Jacoba Brandt, geb. Rotterdam 21-12-1947, serveerster crematorium, dr. van Casper Hendrik Brandt en Geertje Bathoorn.

Uit dit huwelijk:

1. Ingrid, geb. Rotterdam 13-1-1972.

XI eh Gerardus Franciscus Pieter Sparreboom, geb. Rotterdam 20-9-1947, conciierge-huis-meester, tr. Rotterdam 22-9-1972 Jeanetta Agatha Janse, geb. Rotterdam 19-7-1953, dr. van Abraham Pieter Janse en Agatha Jeanetta Gijbel.

Uit dit huwelijk:

1. Martin, geb. Rotterdam 6-5-1976.

XI ei Franciscus Jacobus Sparreboom, geb. Rotterdam 25-6-1958.

Zijn dochter:

1. Dewie, geb. Rotterdam 18-12-1989.

Hier begint bijlage 24.

VIII ai Willem Sparreboom, geb. IJsselmonde 15-11-1833, arbeider, overl. Ridderkerk 19-3-1924, tr. IJsselmonde 7-5-1858 Cornelia van Ielen, geb. Ridderkerk 12-1-1832, overl. Ridderkerk 7-3-1896, dr. van Abram van Ielen en Neeltje Commijs.

Uit dit huwelijk:

1. Geertruij, geb. IJsselmonde 18-11-1858, overl. Ridderkerk 3-11-1863.
2. Abraham, geb. Ridderkerk 29-9-1860, tuinder, overl. Ridderkerk 3-6-1920.
3. Pieter, geb. Ridderkerk 28-2-1862, volgt IX aw.
4. Leendert, geb. Ridderkerk 24-1-1864, overl. Ridderkerk 21-7-1872.
5. Geertruij Neeltje, geb. Ridderkerk 25-12-1865, volgt IX ax.
6. Neeltje Beligje, geb. Ridderkerk 13-3-1870, overl. Ridderkerk 9-4-1877.
7. Leendert, geb. Ridderkerk 12-2-1873, ijzerwerker en sigarenwinkelier in IJsselmonde, overl. Poortugaal 11-3-1959, tr. (1) Ridderkerk 18-6-1897 Maartje Schutter, geb. Krimpen aan den IJssel 11-7-1864, overl. IJsselmonde 10-7-1937, dr. van Jan Schutter en Marrigje Schouten. Hij tr. (2) Rotterdam 8-2-1939

Een Sparreboom, goed in gedichten
en matig in huwelijksplichten
zei: „Liefste, verwacht
geen vuurwerk vannacht.
't Zou mijn inspiratie ontwrichten.”

..... AL ZOU...
HARE MAJESTEIT ZELF
SPARREBOOM HETEN!! ER
KOMT NIEMAND MET ZO'N..
INCONTINENTE BALLENKAPSTOK
IN MIJN TRAM!

KERSTNUMMER MET O.A.:

VAN DE VOORZITTER * REUNIE 2000 & 2001 *
* 'JE MOET ER WEL EVEN BIJBLIJVEN' * FAMILIEBERICHTEN *
* PSEUDOMUNT * PUBERAALTJES * LEVENSVERWACHTING *
* MEDEDELINGEN * INGRID & INGRID * 'OVER MOLENS' * GENEALOGIE *

FAMILIESTICHTING SPARREBOOM (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter: Gerrit Sparreboom

BESTUUR

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

Secretaris: Ingrid Sparreboom

Penningmeester: Fred Sparreboom

Genealoog: Miep Sparreboom

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van de genealogen Miep en Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie familieblad: Kees Sparreboom

Ingrid Daas-Sparreboom

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (f 30,= onder vermelding van naam en adres).

Op het moment dat u dit Familieblad onder ogen krijgt, bent u hopelijk al enigszins in kerstsfeer en bereidt u zich voor op een paar fijne dagen met familie of goede vrienden. Juist op een moment als Kerstmis ervaren we meer dan anders een gevoel van dankbaarheid over alles wat ons in een kortere of langere periode ten deel is gevallen. Maar het kan natuurlijk ook zijn dat het echte kerstgevoel maar niet wil komen, omdat er in het bijna voorbijge jaar in uw leven iets is voorgevallen waar u bepaald niet naar verlangde en wat het sterk heeft veranderd. Toch zijn er zelfs in zo'n situatie nog lichtpuntjes. Maar die moeten dan wel gezocht worden. En zo'n lichtpuntje kan op zijn beurt dan toch nog leiden tot dankbaarheid.

Wat de Familiestichting Sparreboom betreft, waren er zeker van die lichtpuntjes. Het tienjarig bestaan bijvoorbeeld en de elfde Familiedag die werd gehouden in IJsselmonde. Een in alle opzichten geslaagde dag waar we met meer dan zestig Sparrebomen van genoten hebben. Hoogtepunt van die 30e september vormde ongetwijfeld het bezoek aan de kerk in IJsselmonde waar een aantal van onze voorvaderen in het verleden op zondag ook daadwerkelijk ter kerke ging en waar we, op zoek naar onze roots, ook nu nog goede gevoelens bij kregen. Gevoelens om dankbaar voor te zijn, omdat ze voor ons een signaal zijn om door te gaan met onze Familiestichting. Met het hele bestuur wordt elk jaar unaniem gekozen voor een locatie voor de Familiedag. Op zo'n moment weet je je met elkaar verbonden omdat je allemaal hoopt dat de keuze de juiste blijkt te zijn.

Onze genealogen Jan en Miep zoeken ook nu, ruim tien jaar na de oprichting van de Familiestichting, nog steeds naar 'nieuwe' familieleden. Wij zijn hun veel dankbaarheid verschuldigd. Zonder hun tomeloze inzet zou onze Familiestichting nooit dat stevige fundament hebben gekregen waarop zij nu in het besef van een lotsverbondenheid steunt. Als bestuur van de Familiestichting Sparreboom zouden wij dankbaar zijn als er nog meer donateurs zouden komen. Zij kunnen het fundament nog versterken. Maar we zouden ook dankbaar zijn als er eenmaal per jaar nog meer Sparrebomen op enigerlei wijze een bijdrage zouden leveren aan de Familiedag of de Familiestichting. We moeten het immers allemaal samen doen.

Sparrebomen - ik stond er bij de opening van de Familiedag al even bij stil - zijn volgens de Keltische bomenhorsocooop het symbool voor geheimzinnigheid. De naalden van de spar hebben iets afstandelijks. Kenmerken van de spar zijn voorts dat ze zich niet zomaar bloot geven en dat ze een gesloten karakter hebben. Ze treden niet graag op de voorgrond. De spar heeft twee gezichten: aan de ene kant doet hij alles het liefst alleen, aan de andere kant wil hij er toch ook graag bij horen. In die wetenschap gaan we als goede rekenaars met de Familiestichting Sparreboom dan nu, niet zo zeer eindelijk, maar werkelijk, het nieuwe millennium binnen. Onze wens is dat ons devies 'semper crescens' ook in het derde millennium bewaarheid mag worden. Veel meer Sparrebomen actief betrekken bij de Familiestichting, daar gaan we gezamenlijk voor.

Met gevoelens van dankbaarheid wil ik mijn bijdrage aan deze kersteditie beëindigen. In de persoonlijke sfeer zie ik terug op een goed jaar en wat de Familiestichting Sparreboom betreft, die is ook na tien jaar nog springlevend. Dat geluk valt veel soortgelijke stichtingen niet ten deel. Laten we ook in 2001 blijven ijveren voor voortbestaan en uitbreiding.

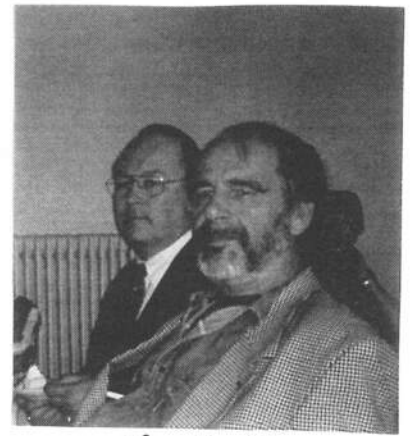
Ik wens u namens het voltallige bestuur goede kerstdagen toe en een gezond en voorspoedig 2001.

Trudy E.H. Schipper-Sparreboom

Binnenkamer.

*Reünie
2000
—*

Jan & Kees

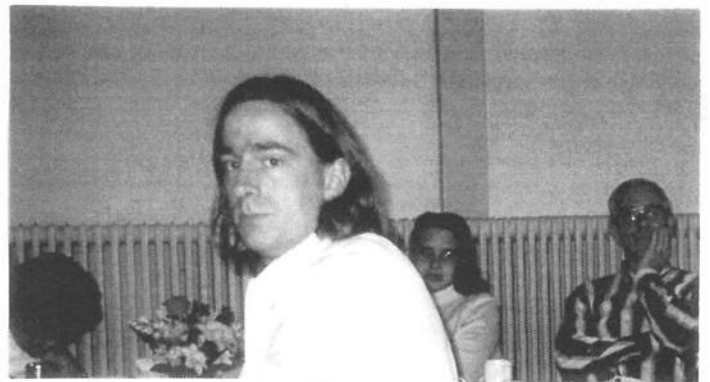
attributionen Fred.

Oudeste

Levensverwachting.

Alex.

"die knoei ik al."

De familiedag van 30 september jl. mag wat ons betreft weer worden toegevoegd aan de nog steeds niet verschenen rubriek 'aangenaam verpozen'.

Want dat was het, daar in 'De Magneet'. En zeker voor herhaling vatbaar. Wij van het bestuur hebben derhalve besloten dat de eerstvolgende reünie (29 september of 6 oktober 2001) daar opnieuw zal gaan plaatsvinden.

Uw suggesties voor een andere locatie voor wat betreft de komende jaren blijven uiteraard welkom. Amsterdam bijvoorbeeld is nog steeds een optie die alle aandacht verdient.

Schoonheidsfoutjes. Ja, die waren er ook, in IJsselmonde. De projectie van de beelden die Jan Genealoog ons bij zijn boeiende relaas over 'levensverwachting' toonde, was wat vaag (nu volledig en duidelijk in dit blad), en het vriendelijke personeel van 'De Magneet' ruimde tijdens het molenaarsverhaal nogal luidruchtig af, maar voor al het overige: perfect!

Voor de invulling van de komende reünie hebben wij al een aantal aardige dingen in petto. U hoort er veel meer over in de paas- en zomeredities.

Red.
(namens bestuur)

J. Springer over molens.

Constanze

Jongste

Tijdens de storm van 30 oktober 2000 bleef ik 'op aanraden van de politie' thuis: ik had toevallig ook niets buiten te zoeken. Bijlage 21 (blz. 634) had al eens mijn aandacht getrokken en daar kon ik me nu mooi mee bezighouden.

Zoon Klaas van Pieter Sparreboom en Geertruy Moog (van bijlage 13 blz. 400) komt pas op bijlage 21 aan de beurt. Hoewel het echtpaar Klaas en Cornelia zelf (blz. 609) negen kinderen ter wereld brengt, is er maar één zoon die voor voortzetting van de familienaam zorgt. De oudste zoon Pieter wordt 50 jaar, Cornelis Marinus (blz. 609) wordt nog geen 30 jaar, zijn zoontje nog geen twee. De naam Geertruy (naar oma) wordt driemaal gekozen, de laatste naamdraagster wordt net iets meer dan 30 jaar. Marinus leeft nauwelijks een dag. Is dit een gebruikelijk gezinssituatie van een arbeider? (In welke tak: landbouw, vlasteelt, fabriek, scheepsbouw ..?)

Maar Leendert (blz. 609-610) was een taaie, hij werd bijna 90 jaar. Hij en zijn vrouw Maria J. Nieuwpoort deden hun best: maar liefst zestien kinderen zagen daglicht; een aantal helaas weer niet voor lange tijd.

Waar komt de naam David voor de oudste vandaan? Hij zal nog aan een neef en een achterneef doorgegeven worden. Zijn dochter Cornelia (blz. 610) geeft haar beide zoons de naam David op de tweede plaats door.

Kijk, een tweeling, Klaas en Cornelia (blz. 609), dat zal een zware bevalling geweest zijn, gevolgd door een strijd van een jaar. Over Klaas Cornelis is weinig bekend. De tweede Anna heeft het goed getroffen. Ze zal in 1960 op 74-jarige leeftijd overlijden. Zij en haar man Pleun Noordzij (blz. 610) krijgen vijf kinderen. Voor de nummers 1 t/m 3 husselen ze de namen van hun ouders (vermoed ik) maar door elkaar. Voor 4 en 5 kan ik Cornelia bij de Sparrebomen terugvinden. Maartje is mogelijk geleend van de Noordzij-den. Maartje trouwt later ook met een Noordzij: is dat ergens familie van vaderskant? Nu zie ik ook dat twee latere zusters van Anna met een Noordzij trouwen! (Een generatie later duiken er weer twee Noordzij-den op).

Hoera, nu komt Cornelis, die samen met Trijntje Valster (blz. 610, XCW en verder blz. 632) voor een nog steeds bloeiende tak heeft gezorgd. Hun oudste zoon, Leendert, verhuist met Adriana van Pernis naar Arnhem en zorgt daarmee voor de vestiging van Sparrebomen in het oosten van Nederland: verdienstelijke lieden met beroepen in het onderwijs en de verpleging (blz. 632). Hun dochter Maria Johanna (Rie) Sparreboom, overleed 16-10-2000 op 89-jarige leeftijd; zij werd begraven op 20-10-2000 in Rhoon, gemeentelijke begraafplaats.

Wat is er met de naam van dochter Adriana's echtgenoot gebeurd, van Windgassen naar Wintersen? Niet over piekeren, ze vinden deze naam mooier ...

Vader Leendert (XI dj blz. 632) is op 20-12-1998 overleden. Op de reünie van 1997 (boottocht) sprak ik met hem en zijn gezin (ik kende zoon Cornelis – blz. 632 – sinds onze reünie in Arnheems Openluchtmuseum: ik botste op hem toen hij zijn neefje Thijs – zoon van Martinus Arend – zocht). Het was voor mij aanleiding toch eens te beginnen over een familie-interview voor ons blad. Ja, men had een heleboel gegevens, maar wilde die beslist zelf tot een verslag verwerken. Is daar nu iets van terechtgekomen na Leenderts overlijden? Meestal begint men aan een te veelomvattende arbeid en dan blijft alles liggen. Zoon Cornelis schreef mij het volgende: "Pa is daar helaas niet meer aan toe gekomen. Ik wil in een paar regels

proberen iets over mijn vader te zeggen. Voor zijn werk (ambtenaar bij het ministerie van landbouw) moest mijn vader van Doetinchem naar Arnhem verhuizen. Hij heeft daar op drie verschillende adressen gewoond. Naast zijn gezin, dat veel van zijn aandacht kreeg, was hij zeer actief in de politiek, ARP later CDA. Gelukkig bleef er toch tijd over voor zijn hobby: lezen. Hij had een brede belangstelling en een uitgebreide bibliotheek. Hij werd negentig jaar. Wij missen hem”.

Zoon Leendert Adriaan (blz. 632) vind ik terug in mijn oude adreslijst: woont hij nog in Delfzijl? En Delfzijl is ‘in the picture’. Er woont (inmiddels woonde) nog een andere Sparreboom. Zou Leendert niet eens een en ander over de dingen die er mis gingen in Delfzijl (of die er goed waren) kunnen neerpennen voor ons blad? (Lijkt me ook wel leuk voor zijn tweeling). Cornelis schrijft hierbij: “Leendert Adriaan, mijn broer Leo, woont in Delfzijl met zijn gezin. Het gaat hen bijzonder goed!”

Cornelis (Kees), hartelijk dank voor je antwoorden en aanvullingen!

Trijntje en Martin ter Veen (blz. 632) zijn na de eerstgeborene van de familiale voornamen afgestapt. Talitha’s geboorte staat vermeld op blz. 65, jg.2, afl.2, ’91, en die van Esther op blz. 176, jg.3, afl.3, ’92. Esther is een bekende bijbelse naam: deze schone jodin zou met een Perzische koning gehuwd zijn en een aanval op de joden voorkomen hebben. Talitha betekent meisje; talitha koemi = meisje, sta op, welke woorden Jezus sprak tot Jairus’ dochter, Mc 5:41.

De op vader Leendert volgende broers Adriaan (blz. 632) en David (blz. 633) hebben een kortere tak, maar Joris Leendert (blz. 633) draag weer meer steentjes bij door zijn huwelijk met Wilhelmina Beele. Op blz. 45, jg.2, afl.1, staat de geboorte van de jongste Joris Leendert vermeld; zijn zusje Evelien Aria wordt aangemeld op blz. 204 (schrijft u haar op de bijlage?) (Hebt u inmiddels al die medisch georiënteerde familieleden geteld?) Deze jongste Joris Leendert heeft drie oudere zussen: verwend of bedild? Antje Lena en Trijntje heten naar beide oma’s, Maria Johanna misschien naar een zus van haar vader, die later ook zijn naam mag geven aan de enige kleinzoon met onze familienaam! (blz. 633)

De volgende van de zestien: Jan Sparreboom, kort en krachtig! (boven aan blz. 610 en blz. 633). Bij zijn overlijdensdatum – 07-01-1944 – zet ik een vraagteken: heeft die een bijzondere betekenis?

Arend (blz. 633) is een Zuid-Hollandse eilander geworden. Ruim negen jaar na hun dochter Neiltje wordt de enige zoon van Arend en Maria van Driel geboren: Leendert (blz. 659). Het is niet bekend of hun kleinzoon Walter (Xlido, blz. 659) nakomelingen heeft. Maar van dochter Marlies Nicole weten we meer! Ze trouwde met Ar-jo Baart, zie jg.5, blz. 321, dec.’94. Ik herinner me hun mooie huwelijkskaart, die nu in het archief van Miep en Jan zit. En in jg.6, blz. 349, sept.’95, staat Jari’s geboorte vermeld.

Ik sla een paar over, wijs nog even op de geboortejaren van Pietertjes (blz. 659) kinderen: 1923, 1930, 1943.

Ik eindig met Marinus (blz. 659), die nog een verrassing voor ons heeft; hij emigreerde met Johanna Lems en hun twee zoons Arie Leendert en Leendert Marinus naar Australië! Wanneer? Vermoedelijk in de eerste helft van de jaren vijftig, aangezien Arie Leendert in 1958 in Western Australia trouwt met June Ellis. Ze krijgen alleen dochters. Leendert Marinus en Betty Norris krijgen een meisje, Shannon, en een zoon, Benjamin (David...!), die

geboren zijn in het Australische deel van Nieuw Guinea. Volgens mijn lijst is er een L.M. in New South Wales donateur: gepensioneerd en teruggekeerd? Betty is in New South Wales opgegroeid.

Hoe zou Leendert in Australië heten: Lennart? En Marinus? Mijn oude adreslijst vermeldt A.L. Sparreboom als donateur. Zouden we van Leendert Marinus of Arie Leendert, of via hen van een ander familielid, eens een en ander uit hun Australische leven kunnen vernemen? (hou het gewoon op een A4-tje, ander komt het er niet van). Een Engelse tekst kan allicht vertaald worden.

Zo, ik vind dat ik weer aardig wat mogelijkheden tot schrijven aan onze donateurs heb aangeboden! Al snuffelend heb ik uit oude afleveringen gegevens erbij gehaald. Mijn excuus als ik niet alles gevonden heb. Soms denk ik dat ik allen dien vermeld zijn in onze afleveringen in een systeem zou moeten onderbrengen. Kan een mens gepensioneerd worden van zijn pensioentijd, om meer tijd te krijgen?!!

F.J.S.

P.S. Wonen onze familieleden in het door overstromingen getroffen deel van N.S. Wales? Dan wens ik ze veel sterkte.

FAMILIEBERICHTEN

Ingrid Sparreboom & Joep de Laet

zijn getrouwd op:

28 augustus 2000

Tekst bedankkaartje:

"Bedankt voor de felicitaties en het cadeau dat we voor ons huwelijk mochten ontvangen. Voor ons is 28 augustus een dag om nooit te vergeten!"

*Een wonder in een wiegje
zo onvoorselbaar klein
Een wonder in een wiegje
le mooi om waar te zijn*

Blij en gelukkig zijn we met de geboorte van onze dochter

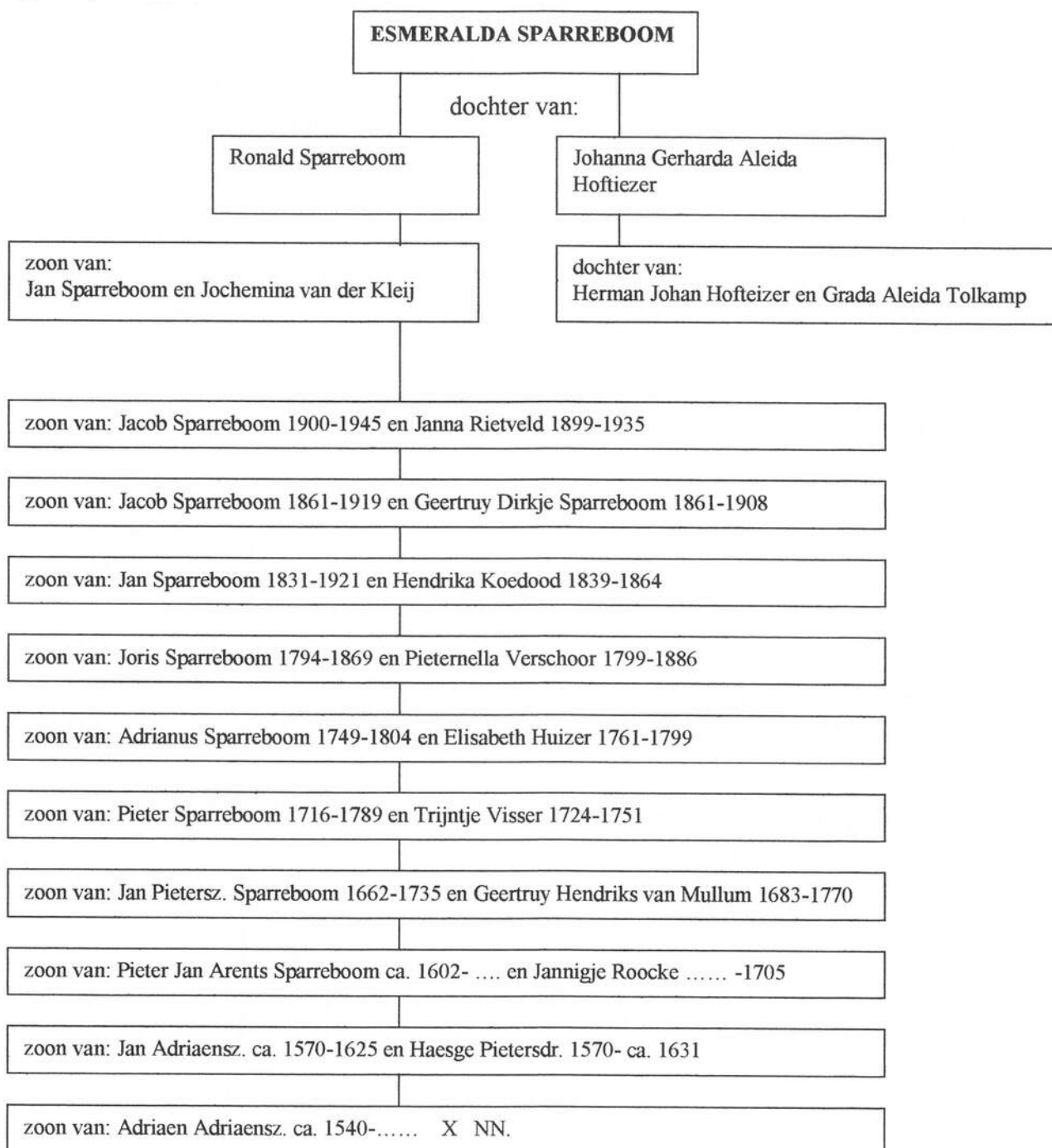
Esmeralda

We noemen haar Esmee

26 oktober 2000

Ronald Sparreboom en Jolanda Hofsteezer

Jolanda en Esmee rusten van 13.00 uur tot 15.00 uur.

"PSEUDOMUNT" SPARREBOOM

(ons toegezonden door Frieda)

Behalve dat de naam Sparreboom een bepaalde boomsoort aanduidt, waarvan waarschijnlijk de familienaam is afgeleid, kan er sinds 1995 een derde begrip aan worden toegevoegd.

Namelijk een 'pseudomunt' met deze naam.

Wat is een zogenaamde 'pseudomunt'?

Wel, precies weet men dit (nog) niet. In numismatische kringen breekt men zich al heel lang het hoofd hierover.

Het is een schijfje, rond, dat op een munt lijkt. Het is van een lood-tin legering gegoten.

Waarvoor deze pseudomunten, ook wel (foutief) kloostergeld genaamd, gebruikt werden, is niet bekend. Er zijn allerlei veronderstellingen hieromtrent geuit.

Kloostergeld, armengeld, kinderspeelgoed, rekenpenningen, speelpenningen of een secundair geldcircuit, men weet het niet.

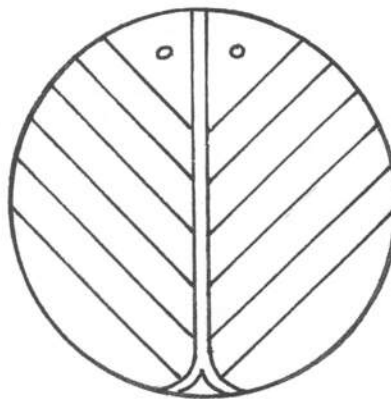
In eerste instantie werden zij gedateerd tussen 1300 en 1500. Maar opgravingen in Dordrecht maken op grond van in situ opgegraven andere voorwerpen, o.a. aardewerk, aannemelijk dat zij tussen 1300 en 1400 gegoten zijn. In Dordrecht is een gietmal opgegraven, van leisteen, waarmee deze munten gegoten werden.

Dordrecht staat in Nederland op de eerste plaats wat betreft het aantal opgegraven pseudomunten. Zij zijn er in vele soorten en afmetingen.

Soms vertonen zij een ondefinieerbare afbeelding, zo het er al een is. Soms zijn het primitieve nabootsingen van bestaande munten, zoals de Tourse groot, penning, kopje en sterling. Veelal hebben zij wel een te benoemen afbeelding, o.a. een zonnerad, pentagram, dambord, kruis, wapenschild, kopje, vogel, hakenkruis, sneeuwschoen, bloem en nu komt het, een sparreboom. Op een totaal van enige honderden pseudomunten zijn er enige tientallen die dit laatste motief dragen. Ter illustratie hierbij (vergroot) een van deze pseudomunten met een sparreboom. Hopelijk wordt ooit, in de toekomst, het raadsel rond de pseudomunten nog eens ontsluit.

Jan Koonings

Voorzijde.

Pseudomunt, type sparreboom

Vindplaats: Dordrecht

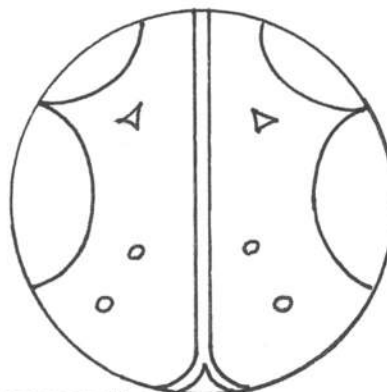
Locatie: Statenplein

Datering: 1997

Inventarisatie nummer: 9701.1070.017

Dordrechts archeologisch centrum (D.A.C.)

Keerzijde.

PUBERAALTJES

(INTERPRETATIE)

... WÈGGEBRACHT! EN DAN ZEGT ZON VENT DIE ZICH SPECIALIST NOEMT!... MIDDEN IN JE SMOEL: HELAAS ONHERSTELBAAR, MEVROUW!

IK ZEG: 'T IS TOCH OP Z'N MINST TE PROBEREN!

ZÈG IK NOG...

... TEGEN 'EM. EN HIJ MAAR MET DIE KOP VAN 'EM SCHUDDEN!

DUS.....

ZODOENDE.

SCHÂNDELÏJK.

EN NU IS JE MAN ER NIET MEER... OF GING HET OVER JE STOFZUIGER?

OVER M'N HAAR-
DROGER, MENS!
LUISTEREN IS
OOK EEN VAK!

... EN JE OGEN
GEBRUIKEN
HELEMÁÁL!

Hoe oud werden onze naamgenoten in het verleden?

Om deze vraag te kunnen beantwoorden moeten we beschikken over zowel de geboorte - als de overlijdensdatum. In ons bestand bevinden zich 1650 naamgenoten, alle geboren Sparreboom. Omdat de gegevens uit het verre verleden veelal niet aanwezig of incompleet zijn valt een aantal af en U die dit kan lezen doet vanzelfsprekend ook niet mee in dit verhaal. Zo blijven uiteindelijk 954 personen over, 500 mannen en 454 vrouwen, van wie de exacte geboorte - en overlijdensdatum bekend is in de voorgaande vier eeuwen. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen hen die in de stad leefden en de plattelanders. Het moge bekend zijn dat in de grote steden de gezondheidsomstandigheden heel slecht waren. De oude binnenstad van Rotterdam is een sprekend voorbeeld. Kleine slechte huizen, weinig zonlicht, overbevolkt, geen goed drinkwater en geen riolering maakten dat bij het uitbreken van een besmettelijke ziekte veel meer slachtoffers vielen dan op het dunbevolkte platteland. Misschien denkt U dat zoiets zeer lang geleden voorkwam, maar bijv. in de 19^e eeuw werd ons land in 1832, 1849 en in 1866 door cholera getroffen; in 1855 door de mazelen en in 1871 door de pokken. Bekend in de 20^e eeuw is de Spaanse griep in 1918.

Met de komst van een goed waterleidingsysteem in Rotterdam en het laten doorstromen van het singelwater in het begin van de 20^e eeuw kwam er een verbetering ten goede en het bombardement van 1940 deed de rest. De verkrotte binnenstad werd verwoest en daarmee het uitbreken van een eventuele epidemie kleiner gemaakt.

Wanneer alle personen op een hoop worden gegooid krijgen we het volgende beeld (**zie figuur 1**). De bovenste rij stelt de leeftijdsgroepen (van - tot) voor per tien jaar, alleen de linker kolom -1 geeft aan dat deze personen binnen het eerste levensjaar zijn overleden. De tweede rij is het percentage t.o.v. het totale aantal = 954 personen. De derde rij geeft het aantal personen in die groep, uitgesplitst in rij 4 de mannen en rij 5 de vrouwen. Hierbij valt op dat de groep overleden binnen het eerste levensjaar, bijna net zo groot is als de groep van 71 tot 80 jaar. U ziet ook dat de veiligste periode viel tussen het 11^e en het 50^e jaar. De gemiddelde leeftijd is ca. 55 jaar, maar omdat het een zeer vertekend beeld is gaan we naar

figuur 2.

De bovenste rij is als in fig. 1. De linkerkolom geeft de periode van - tot aan. Omdat over het prille begin zo weinig bekend is, beslaat de eerste periode 170 jaar, terwijl de volgende perioden steeds over 10 jaar gaan. De cijfers in de kolommen geven het aantal personen weer, de jongens (M) links en de meisjes (V) rechts. In de rij bijzonderheden staan de leeftijden van de stoere 80-ers en de nog stoerdere 90-ers worden als noten A t/m I hier onder vermeld.

Uit de kolom -1 blijkt dat de kindersterfte na het jaar 1920 enorm afneemt, alleen de oorlogsjaren 1940-1945 eisen hun tol. Ook na 1920 begint de opmars van de 80-ers, met als topjaren 1971 tot 2000.

Figuur 1

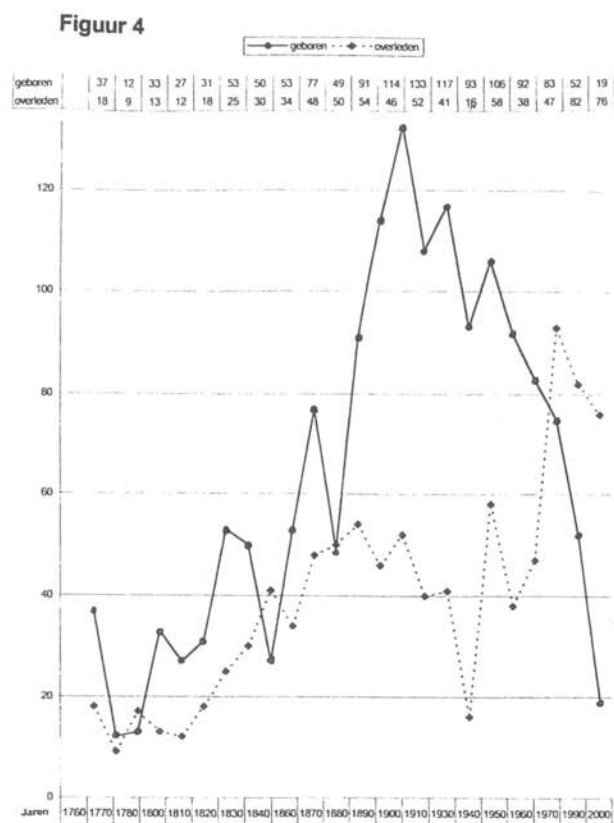
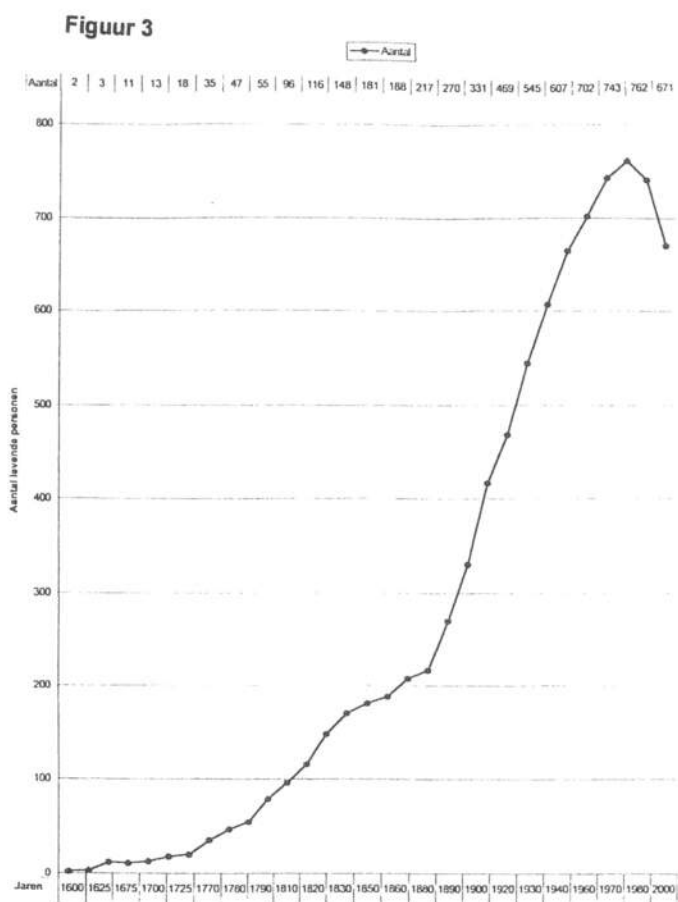
leeftijds- groep	-1	1-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100
percentage	16,3	12,9	3,9	3,8	3,7	4,9	9	12,7	16,6	13	3,3
aantal personen, waarvan:	155	123	37	36	35	47	86	121	159	124	31
Mannen	80	62	16	22	19	27	53	71	80	54	16
Vrouwen	75	61	21	14	16	20	33	50	79	70	15

Figuur 2

leeftijds- groep→ Periode ↓	-1		1-10		11-20		21-30		31-40		41-50		51-60		61-70		71-80		81-90		91-100		bijz. noten
	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	m	v	
1600-1770	-	-	4	4	1	-	-	-	1	-	-	-	1	1	1	2	3	-	-	-	-	-	
1771-1780	3	2	-	-	1	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	85
1781-1790	-	5	3	4	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	1	2	-	-	-	-	
1791-1800	3	-	3	2	-	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	81
Levensverwachting 1600-1700=35 jaar, 1700-1800=38 jaar.																							
1801-1810	5	1	-	1	-	1	1	-	-	-	-	2	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	
1811-1820	1	4	3	1	-	1	1	-	-	1	-	2	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	
1821-1830	3	5	3	3	-	2	-	1	2	1	1	-	2	-	2	-	-	-	-	-	-	-	
1831-1840	3	3	8	6	2	1	-	1	1	-	1	1	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	
1841-1850	5	2	2	8	2	2	2	1	1	2	2	3	4	3	3	-	-	-	1	-	-	-	81
Levensverwachting 1800-1850=42 jaar.																							
1851-1860	4	5	4	2	1	1	1	1	1	3	1	-	2	1	3	1	1	2	-	-	-	-	
1861-1870	11	11	2	8	2	1	1	1	2	-	4	1	-	1	3	4	2	3	1	-	-	-	81
1871-1880	7	4	4	2	-	1	1	1	2	-	1	2	2	2	3	4	1	1	-	2	-	-	82-84
1881-1890	12	6	8	3	1	2	6	-	-	1	-	4	-	1	1	3	1	4	-	1	-	-	88
1891-1900	9	10	2	3	-	1	1	1	2	1	1	-	1	2	3	5	-	2	-	1	-	-	81.A
Levensverwachting 1850-1900=45 jaar.																							
1901-1910	7	9	5	1	1	1	3	-	1	1	2	3	-	1	3	3	6	4	-	-	1	-	B
1911-1920	4	5	5	4	-	2	2	1	1	2	-	-	5	1	-	1	3	3	-	1	-	-	
1921-1930	1	-	2	6	2	-	2	2	2	-	-	-	6	1	2	4	2	3	3	1	2	-	C
1931-1940	-	-	-	-	-	1	-	2	1	1	1	-	2	1	2	-	3	-	1	1	-	-	
1941-1950	2	2	2	1	3	2	1	1	-	-	2	2	3	4	6	1	5	6	4	7	1	-	D
Levensverwachting 1900-1950=70 jaar.																							
1951-1960	-	1	2	1	-	-	-	-	-	1	3	-	1	2	2	2	10	5	2	2	1	-	E
1961-1970	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	7	2	9	7	5	8	2	5	-	1	F
1971-1980	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	7	3	11	3	21	14	12	17	-	3	G
1981-1990	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2	-	4	2	8	5	8	15	10	15	7	4	H
1991-2000	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	4	1	-	2	6	4	8	7	17	16	4	6	I
Levensverwachting 1951-2000=75 jaar.																							

- Note A. 91 jaar.
 Note B. 93 jaar.
 Note C. 91 en 92 jaar.
 Note D. 91 jaar.
 Note E. 97 jaar.
 Note F. bijna 96 jaar.
 Note G. 92, 93 en 96 jaar.
 Note H. mannen 91, 3x 92, 93, 94 en 96 jaar.
 vrouwen 92, 94, 95 en 96 jaar.
 Note I. mannen 91, 92, 93 en bijna 97 jaar.
 vrouwen 91, 2x 93, 2x 97 en 98 jaar.

Adriana van Straten-Sparreboom is het oudst geworden, 98 jaar en 274 dagen. De oudste man is Leendert Abraham Sparreboom, 97 jaar en 104 dagen.

In **figuur 3** een schatting van het aantal personen, dat in een bepaalde periode leefde. Hierbij speelt de leeftijd geen rol. Iemand die 50 jaar geleefd heeft, komt dus vijf maal voor in zijn eigen periode. De bovenste rij zijn de aantallen personen, de linker kolom is een verdeling van de aantallen en de onderste rij geeft de perioden weer. In het begin om de 25 jaar, na 1770 per 10 jaar. De lijst is niet compleet, er is nog een aantal naamgenoten met wie we nog geen contact hebben gehad.

Als laatste **figuur 4**. Hier ziet U een overzicht tussen de verhouding – geboren – overlijden. De vaste lijn geeft het aantal geboorten aan, de stippellijn het aantal overledenen. De cijfers erboven zijn de aantallen: de bovenste rij weer de geboorten, daaronder het aantal overledenen

'GRAAG OP Z'N BOERS'

Overgenomen uit het Zeeuws Genealogisch Tijdschrift 'van Zeeuwse stam'.

Van onze bijna naamgenoten (de Zeeuwse familienaam Sparrentak) is weinig bekend. Toen ik iets over een van hen tegenkwam, vond ik het bijzonder genoeg om u ervan te laten meegenieten. Let er op dat de Zeeuw de H daar gebruikt, waar wij die niet zouden verwachten.

Miep Sparreboom

Meliskerke Den 26 Juni 1872.

Veelgeëerde heer Commissaars van Middelburg ik heb Mij verpigt gevonden hu Eedele Eenige Letters te Schrijven om Reeden dat Mij dogter Tot mij gekom is toe vlugt Te Neemen. Maar ik ben niet in Staat want ik Moet Self Bij Mij dogter huisvesten. En die is ook niet bekaam omse te huisvesten want het Zijn ook Menschen Die Met Eijgen anden Aar Broot Moeten verdienen.

Nu zouw ik hu Eedele verzoeken dese verzoek om se te Munten Neeren want zij kan dog niet Blijven omzweesen ik ver meen Dat dat de wet dat Niet stoestaat. En Me Zin om Magtig.

Nu Zouw hu Eede. verzoeken ofje zo goed wouwen antwoord te geven. Maar weest zo goet Dat je op Zijn Boers Schrijft want het Kantoor Schrift kan ik wegens Mijn hogen houdom Moelik lezen.

huwen diennaer A. van Sparrentak.

Er is geen antwoord of aantekening op deze brief, niet op z'n boers of z'n kantoor

Mej. T.W. Steketee, Souburg

MEDEDELINGEN

Van 3 t/m 24 september 2000 heeft kunstenaar Karen Helga Maurstig (dochter van Frieda Sparreboom) geëxposeerd in 'Galerie Dordt'.

Helaas ben ik door omstandigheden niet in staat geweest van de mij toegezonden uitnodiging gebruik te maken (sorry Frieda!).

Ik hoop dat Karen het nog eens over doet. En dan gaan we met z'n allen!

* * * * *

Hierbij mijn dank voor de spontane afname van mijn stripverhaal 'Puberaaltjes' deel II. Een derde deel is in wording en zal wellicht in het komende najaar in kleur verschijnen. Eventuele redenen ook dat deeltje aan te schaffen? Met uw aankoop streelt u mijn ego en spekt u de stichtingspot.

Kees

Nieuwe donateurs: een noodzaak om onze unieke familiestichting voort te laten bestaan.

Oproep: inspireer alle Sparrebomen die nog geen lid zijn, vooral uw kinderen en kleinkinderen, want zoals u weet heeft de jeugd de toekomst (zie bijgaande invulstrook)

Red.

(namens bestuur)

Het is al weer een aantal nummers geleden (jaargang 10 afl. 2, sept.99) dat de dames hebben toegezegd nog meer historische feitjes en leuke anekdotes uit hun (korte) verleden te zullen prijsgeven. Door diverse omstandigheden heeft dit even op zich laten wachten, maar ter completering van de promintenserie en gezien het feit dat dit voor mij het laatste nummer is waarin ik mij prominent mag voelen, volgt nu het vervolg op ons verhaal.

Ingrid Daas-Sparreboom, red.

Een dubbelinterview over en geschreven door Ingrid K. Sparreboom (uit Breda, wordt vermeld als 'IKS') en Ingrid Daas-Sparreboom (uit Alblasserdam wordt vermeld als 'IDS')

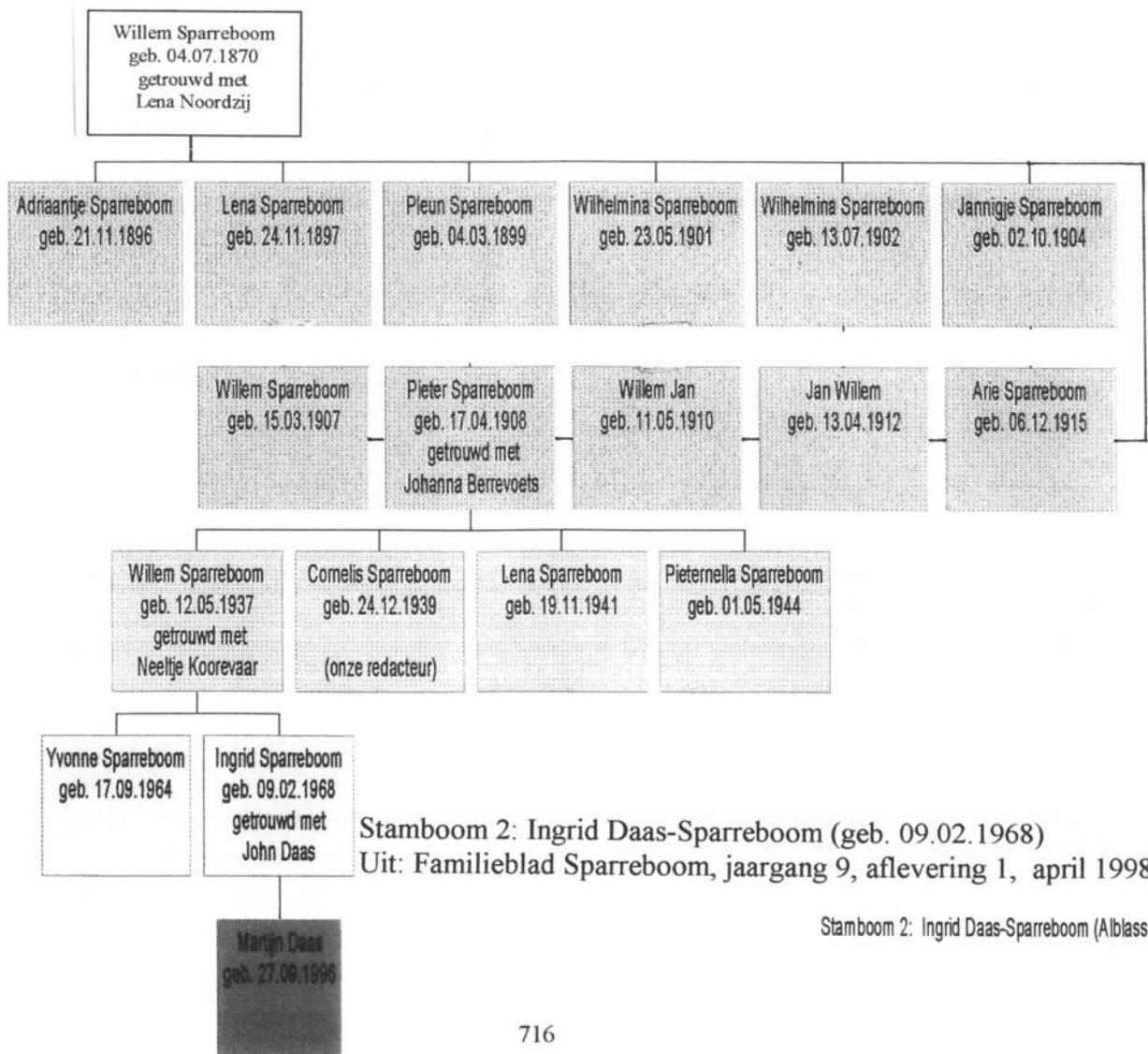
IKS: waar waren we ook al weer gebleven?

IDS: je had net verteld dat je je vader zo vreselijk aan het lachen hebt gemaakt doordat jij en je zus dachten een prachtauto voor een prikkie te kunnen kopen, maar wat later een motor bleek te zijn. Niet gekocht zeker of is dat een domme vraag?

IKS: inderdaad, je vragen worden er niet beter op dus nu neem ik de beurt wel over. Laten we eerst eens kijken naar jouw stamboom.

IDS: boomstam?!

IKS: zoals je wilt.

IKS: wat opvalt is het grote gezin waarin jouw opa is opgegroeid. Heeft hij weleens iets over de gang van zaken binnen het gezin verteld?

"Kerretjes" met opa.

IDS: Eerlijk gezegd, toen wij vorig voorjaar aan dit interview begonnen, had ik in mijn gedachte om voor dit gedeelte een middagje bij mijn opa te gaan zitten. Helaas is mijn opa eind vorig jaar overleden en neem ik het mezelf nog steeds kwalijk dat ik hiermee te lang heb gewacht. Mijn opa Sparreboom mocht graag de geschiedenis induiken en kon dan eenmaal op zijn praatstoel met veel verve vertellen. Niet alleen de feitjes op zich, maar vooral de leuke anekdotes werden met veel humor gebracht.

In het Sparrebomenblad jg. 10, afl. 3, december 1999, heb ik al het een en ander over mijn opa mogen vertellen, dus daar wil ik het nu verder bij laten.

IKS: kun je dan iets vertellen over het gezin waarin je bent opgegroeid?

IDS: nou graag, het moet nu maar eens openbaar gemaakt worden wat ik in mijn jeugd allemaal heb moeten doorstaan. Nee, gekheid. Mijn ouders roepen nu wel eens dat het allemaal niet zo spannend is geweest, maar moet dat dan voor een kind? Rust, regelmaat en heel lang met auto en tent op vakantie gaan stonden hoog in het vaandel. Maar laat ik niet op de zaken voor uit lopen.

Eerst maar eens een boekje open doen over mijn ouders. Hoewel al lang geen rollende 'R' meer te horen is in huize Sparreboom, komen beiden uit Rotterdam. Mijn moeder schijnt al in haar tienertijd bij mijn opa en oma Sparreboom over de vloer te hebben liggen rollebollen. Nee, niet met mijn vader, maar met mijn (toen nog?) kleine tante Nel. Ze was de beste vriendin van de vriendin van de broer van mij vader. Is het nog een beetje te volgen?

IKS: die broer is dus onze redacteur Kees?

IDS: helemaal goed.

IKS: mooi, dan ben ik nog helemaal bij de les.

IDS: getrouwd en wel (dit jaar precies 40 jaar geleden!) hebben mijn ouders eerst in Rotterdam de bovenwoning van mijn andere opa en oma betrokken. Mijn zus is in 1964 in Rotterdam geboren en ik kwam vier jaar later in Krimpen a/d Lek tevoorschijn. Oh, wat waren ze blij. Behalve mijn zus, die had liever een pop. Toen ik een jaar of twee was, zijn mijn ouders verhuisd van de Lek naar de Noord en wel in Alblasserdam. Zus en ik zijn daar opgegroeid en mijn ouders zijn tot op de dag van vandaag niet weg te krijgen uit deze straat.

*Allet zijn vader,
Zusje Yvonne..*

...en Allet ben ik.

IKS: Nog gekke/aandoenlijke dingen binnen het gezin te melden?

IDS: ik heb het net al over die tentvakanties gehad, dus laat ik daar maar op voortborduren. Terugdenkend zie ik de zusjes dubbelgevouwen op de achterbank in een veel te kleine fiat de bergen intrekken, mijn moeder al komkommerschillend en kinderenvoerend voorin en mijn vader autorijdend met blik op oneindig en een paar zweetvoeten (de mijne) naast zijn hoofd uit het autoraampje bungelend. Allereerst werd overnacht in Duitsland alwaar het toen nog erger leek te regenen dan nu in Engeland het geval is, daar wij halverwege de nacht zeeziek wakker werden omdat onze luchtbedden het nodig vonden om te gaan drijven in het regenwater. Tent lek dus. Vervolgens wordt er afgezwaid naar Joegoslavië, waar ons de volgende uitdaging wachtte. Je slaapt eindelijk, uitgeput van al die kilometers die je verplicht lopend hebt moeten afleggen omdat je dan zo leuk van de natuur kan genieten (probeer dat maar eens een eigenwijze puber in wording bij te brengen) en dan gebeurt er het volgende ...

IKS: Nog meer water misschien?

IDS: veel erger. Het was de familie weer gelukt om met de auto op de plaats van bestemming te geraken. De tent werd (tussen de slangen) op een prachtig plekje aan de Joegoslavische kust opgezet. Geen vuiltje aan de lucht. Dat vuiltje verscheen een aantal dagen later in de vorm van donderwolken, onweersbuien en hevige windstoten wel aan de lucht. Daar mijn ouders bang waren dat het hele gezin met tent en al zouden worden weggeblazen, werd besloten de kinderen (14 resp. 10 jaar oud) uit hun droom te halen en al slapend aan de tentstokken te hangen!!! We zijn inderdaad niet weggewaaid, maar of het echt noodzakelijk was.....

IKS: hoe was de band eigenlijk met je zus?

IDS: zoals ik al zei, had mijn zus liever een pop willen hebben, dus dat beloofde toentertijd al niet veel goeds. Laatst wist mijn zus nog te vertellen dat onze ouders ons een keer poeslief voor elkaar hebben achtergelaten en ons als heuse tijgerinnen weer terugvonden. Grote zus zat kleine zus met klerhanger achterna en zwaaide er aardig op los. Zoiets kan ik me nog vaag herinneren, maar het kan toch niet zo zijn dat ikzelf daar de oorzaak van was (of toch wel?). Nee hoor, dat geruzie viel allemaal reuze mee. Hoewel we verschillend van karakter zijn, zijn we altijd zeer op elkaar gesteld geweest. Ik moet daarbij wel zeggen dat sinds we allebei het 'ouderlijke nest' ontvlogen zijn, de band wel sterker is geworden. En zeker nu er kinders in het spel zijn, valt er heel wat te bespreken.

IKS: Hoe was je kindertijd? Alles een beetje fluitend kunnen doorlopen?

IDS: Een echt zondagskind werd ik genoemd. Hoewel ik op school niet haantje de voorste was, kon ik altijd goed meegaan met de lessen en de klasgenootjes. Vriendinnen had ik ook

niet tekort, maar eigenlijk had ik er niet zoveel nodig omdat mijn allerbeste vriendin (nu nog) mijn buurmeisje (nu helaas wonend in Milaan) was.

IKS: favoriete bezigheden in die tijd?

IDS: naast gitaarspelen, postzegels verzamelen, mijn aquarium (met heeeeel veel guppies en nog meer ongewenste slakken), was sportief bezig zijn mijn allergrootste hobby. Dat begon eigenlijk min of meer als verplichting omdat mijn ouders het noodzakelijk vonden dat ik me in dat natte Alblasterdam toch enigszins mijn hoofd en dat eventueel van iemand anders boven water moest zien te houden..... ik werd op de Reddingsbrigade gezet. Na heel veel 'Annies' te hebben opgedoken, beademd en weer teruggegooid te hebben, kwam de 'coach' er achter dat ik iets harder dan gemiddeld kon zwemmen. En jawel, een paar wedstrijdjjes later kon ik een aantal medailles om mijn nek hangen en een bekertje in de kast zetten. Was heel leuk, maar mijn 'passie' was toch het turnen. Ik wil niet zeggen dat de prijzen binnenstroomden, maar het ging heel lekker individueel maar ook met de wedstrijdploeg. Daarmee heb ik eigenlijk de meeste lol gehad.

IKS: driedubbele salto's en al dat soort gevaarlijke en lenige dingen?

IDS (grinnikend): nou, je moet het wel op plattelandsniveau zien. We waren al heel gelukkig als we 1 salto van de vloer kregen en ons dubbelvouwen kon al helemaal niet. Maar we trainden wel fanatiek twee keer in de week en dat heeft na verloop van tijd toch wel z'n vruchten, in de vorm van bekertjes en medailles, afgeworpen. Dit heb ik tot m'n twintigste gedaan, dan valt zo'n hechte groep uit elkaar en is de zin voor het grote deel verdwenen. (Eigenlijk moet ik zeggen dat we steeds minder lef hadden en dat we in tegenstelling tot vroeger bij iedere sprong dachten "oh, hier kan ik m'n nek/been/rug ... weleens bij breken" en met dergelijke gedachten sport het niet lekker ..)

- nog meer ditjes en datjes van Ingrid en Ingrid vindt u in het volgende blad -

'OVER MOLENS'

Het leek ons van de redactie een aardig idee om de voordracht van Jan Springer over het wel en wee van het molenaarsbestaan in zijn geheel in ons blad te plaatsen. Voor hen die er in september niet bij konden zijn, en voor allen die er wel waren en het nog eens willen herlezen.

Red.

Het verhaal dat hierna volgt is deel gebaseerd op fictie, en deels op werkelijkheid. De fictie is geschreven zoals het gebeurd zou kunnen zijn, en de werkelijkheid zoals een roman.

De historische kaders zijn (controleerbare) werkelijkheid geweest, en wat de rest betreft?

Ach, doet het er echt iets toe?

Ik heb dit verhaal op verzoek van Kees geschreven omdat ik leid aan dezelfde kwaal als één van jullie familieleden in het verleden.

Psychologisch gezien is hier eigenlijk sprake van een complex, het gaat over een verscheidenheid aan verschijnselen die in meerdere combinaties met elkaar voorkomen; wij zijn namelijk malende.

Nu komt dat bij mensen wel meer voor, maar wij zijn stumpers die daarbij ook nog tamelijk dure hulpmiddelen nodig hebben; molens.

Het is een kwaal die in dit stadium vaak niet meer te genezen is, maar met de genoemde hulpmiddelen goed is te onderhouden.

Bij het klimmen der jaren nemen de uiterlijke verschijnselen wat af, en kunnen de meeste slachtoffers vermits niet te ver bij molens vandaan, toch nog van een rustige levensavond genieten.

En u maar denken dat molenaar een beroep is.

Die gedachte is niet zo vreemd, omdat men in de loop der jaren nuttige toepassingen voor de uiterlijke vormen van deze afwijking heeft kunnen vinden.

Zo ontstonden de eerste vormen van wat we nu industrie noemen;

Stelt u zich eens voor, zo rond het jaar 1275, vader zit te prutsen met molentjes, waarschijnlijk als compensatie voor het trauma dat moeder niet wil dat hij gaat varen.

Zeelieden hadden in feite dezelfde afwijking, maar zij konden die mooi camoufleren met het excuus dat ze die zeilen nodig hadden om te kunnen varen, dus daar stoorde niemand zich aan. Sterker nog, de meeste mensen begonnen het normaal te vinden. Maar dat was natuurlijk niet zo, want daardoor is de uitvinding van de stoommachine minstens 20 eeuwen vertraagd!

Moeder ergerde zich aan dat nutteloze gedoe van pa, maar durfde er niet al te veel van te zeggen. De opzichter van de abt miste hem vanzelf, en dan schopte die hem wel weer aan het werk op de landerijen van het klooster.

Overdag werkte hij voor de abt en 's avonds voor de schare kroost die moeder zo eens per jaar maar weer uitbreidde. Hij heeft haar zo vaak gezegd daar eens mee op te houden, maar ze bleef gaan, en ze snapte er zelf ook niets van.

Hij had zijn armoede al een paar keer aan de abt voorgelegd; en die zei dat zijn kinderen een geschenk waren, en dat hij best wat meer graan en knollen van de kloosterboerderij mocht meenemen, maar dat hij het maar moest nemen zoals het kwam, want dat was nu eenmaal zijn

taak. Daar had hij ook wel vertrouwen in. De zegen van de abt was een paar keer zo krachtig, dat het volgende kind zelfs op hem leek!

Op een nazomeravond zat hij nog even voor hun huisje, of wat daar voor doorging, de lucht was drukkend, en moeder was al dagenlang niet aanspreekbaar. Ze had weer last van een dikke buik, en je wist nooit of dat van de honger kwam, of van het zoveelste kind, hoeveelste wist hij niet want hij kon niet tellen. Nu maakte hij zich daar niet meer zo druk om, want de meeste gingen toch weer dood, maar intussen aten ze wel een hele tijd mee! En dat was voorlopig weer zijn probleem, want moeder lag weer een dag of wat voor oud vuil in de hoek van hun onderkomen.

Vooraf dat koren malen was heel tijdrovend, en bovendien zwaar werk zodat hij het de kinders niet kon laten doen.

Een tijdje geleden had hij eens geprobeerd om dat graan dan maar ongemalen te bakken, en omdat de korrels natuurlijk harder waren dan deeg, stookte hij de oven extra hard op. Hij heeft de brand nog op tijd uitgekregen, maar er was niet veel meer over van het graan. Rauw eten, wat met gras nog wel ging, was ook niet alles; dat lukte alleen als je de meeste tanden en kiezen nog hebt, maar bij hem was dat andersom. Niet dat hij er zich voor schaamde; hij was uiteindelijk al 37, maar harde dingen eten ging niet zo goed meer.

Hij had ook een beetje last van z'n rechterarm; dat kwam omdat hij het korenmalen niet echt gewend was. Met je linkerarm de steen draaien ging niet, want dan draaide hij de verkeerde kant op en werkten de groeven in de stenen het meel niet naar buiten.

Terwijl hij zo zat te piekeren wandelde een eenzame figuur in zijn richting. Pas toen die heel dicht bij hem was merkte hij hem op. Het was Broeder Victor, alle mensen, wat was die oud geworden! Hij was ook oud, hij moest minstens 50 jaar oud zijn! Broeder Victor sprak hem vriendelijk aan, "ja het was een hele tijd geleden, hij was op missie geweest, maar nu de Moren in Spanje niet meer aan de macht waren, mocht hij naar huis terug.

Broeder Victor vroeg hem hoe het met hem ging; en hij besloot om maar eerlijk te zijn, want de waarheid was zichtbaar genoeg. Broeder Victor was heel slim, niet dat hij kon lezen en schrijven, maar hij wist wel heel veel. Dat kwam ook doordat hij bij de missie in andere landen was geweest. Dat leek hem een onmogelijkheid, want hij, Vocce de Stekelboom, wist niet eens hoe het dorp heette waarin hij woonde, en ook niet waar het lag, dus hij zou nooit de weg terug kunnen vragen. Bovendien heetten er wel meer Vocce, en dat Stekelboom was een bijnaam die ze hem hadden gegeven vanwege zijn piekhaar. Zijn familie had geen naam. Als hij dus te ver weg zou gaan, bijvoorbeeld meer dan een stonde gaans, was de kans dat hij spoorloos zoek zou raken heel groot.

Hij schrok op uit zijn gedachten. toen hij broeder Victor het woord 'molen' hoorde gebruiken. Hij keek toe terwijl Broeder Victor zijn verhaal ondersteunde met een tekening in het zand. Dat leek wel tovenarij, een heel grote molen die zo sterk was dat hij de maalstenen kon ronddraaien; dat kon niet bestaan, en dat was natuurlijk ook onzin, want Broeder Victor bezwoer hem niemand te vertellen dat hij dat verteld had. Ze zouden hem beschuldigen van tovenarij, en hem op de brandstapel brengen, of verdrinken, of nog erger: excommuniceren! Toen Broeder Victor bemerkte dat hij maar nauwelijks werd geloofd, stond hij op, mompelde iets van "Gods zegen", en schuifelde weg.

Vocce keek hem na, die ouwe Tammo de Kletser, zoals Broeder Victor voor zijn intrede heette, had zijn naam weer eer aangedaan, en hij was er bijna ingetrapt!

Achter hem riep zijn vrouw iets; hij verstond haar niet, dus ging hij naar binnen.

“Wie was dat” vroeg zij, en hij vertelde dat het broeder Victor was met een raar verhaal. Toen ze ook nog wilde weten wat voor een verhaal heeft hij het maar verteld; als hij dat had geweigerd had hij waarschijnlijk weer ruzie.

Zijn vrouw vond het helemaal geen gek verhaal, zo’n molentje draait toch niet zo maar? Daar stond toch kracht achter? En hoe groter de molen, hoe meer kracht. Vocce haalde zijn schouders op, en ging weer naar buiten, het was ook geen wonder dat de man boven de vrouw was gesteld; met dat soort ideeën moest je wel heel simpel zijn.

Onwillekeurig keek hij nog even naar de tekening van broeder Victor, een molentje, twee van die kamraden waarmee ze op het kasteel via touwen de hamei openden, en op de houten spil van het tweede rad zat dan de bovenste maalsteen gekoppeld. Nu hij het nog eens goed bekeek bedacht hij dat het inderdaad zo zou kunnen werken. Tammo de Kletser was nu ook weer niet slim genoeg om dit zelf te kunnen bedenken, dus hij moest het idee ergens vandaan hebben. Zou het toch waar zijn?

Zou het waar zijn dat de windmolen zo zijn intrede heeft gedaan in ons land?

Ik weet het niet, zeker is dat de windmolen niet door de Hollanders is uitgevonden, maar al veel eerder in andere delen van de wereld voorkwam. In Tibet als wind aangedreven gebedsmolens. De Tibetanen geloofden, en sommigen nog, dat iedere keer dat het gebed wat op de rondgaande trommel van zo’n molentje een keer was rond gegaan, dit gebed ook naar de goden was gezonden. Ja, ja, dat hadden jullie misschien niet gedacht, dat zelfs het bidden gemechaniseerd zou worden.

In het oorspronkelijke Mesopotamië werden primitieve wind, maar ook water aangedreven molens gebruikt om water te verplaatsen voor irrigatie van landbouwgronden.

Pas in het Middellandse zeegebied zie je windmolens die een beetje op de onze lijken, en die molens werden dan ook voor het malen van graan gebruikt (Broeder Victor had het verhaal voor de verandering eens niet uit zijn duim gezogen.) Op een paar plaatsen werden ook windmolens gebruikt om water omhoog te pompen van lager gelegen nattere gebieden naar drogere hoger gelegen terrein.

Wat we ook weten is dat enigszins bruikbare windmolens pas in de loop van de middeleeuwen in onze omgeving verschijnen. Daarbij hadden we hier een handicap: in onze omgeving kan de wind zo ongeveer uit alle richtingen waaien. Hoewel dat voor meer dan 50% uit min of meer westelijke richting is. In het Middellandse zeegebied waait de wind tussen de 80 en 90 % van de tijd uit dezelfde hoek. Veel molens in dat gebied zijn torens met een puntkap, en boven vlak onder de rand van de stenen toren stak dan de as voor de wieken naar buiten. Die hoogtenkele keer dat de wind wel uit een andere richting waaide, werd er dus gewoon niet gemalen.

Vocce de Stekelboom had dus een toen groot probleem op te lossen; de molen moest in onze streken in staat zijn om met zijn wieken op de wind gericht te worden.

Meer naar het westen van het Middellandse zeegebied, en met name in delen van Spanje, waaide de wind ook niet altijd uit dezelfde hoek, en daar zien we dan ook de eerste molens die op de wind gericht kunnen worden. Dat ging heel primitief door bovenin met een dikke tak of een niet al te zware balk de hele kap om te wrikken. Nog later zien we ook daar een dunne

rechte boomstam vanuit de kap aan de achterzijde schuin naar beneden lopen, waaraan dan met mankracht of met een ezeltje de kap op de wind werd getrokken.

In de laatste levensjaren van Vocce de Stekelboom zag je in onze streken hier en daar ook windmolens, bijna altijd gebouwd voor een klooster of abdij, of voor een landheer. Dat kwam omdat die de enigen waren met voldoende middelen, en de enigen die toestemming konden geven voor de bouw, want ook dat laatste was niet vanzelfsprekend. Met molens kon je immers winst maken, dus moest je zorgen dat er niet te veel molens kwamen, en dat de jouwe zo veel mogelijk klanten kreeg, en zo veel mogelijk kon malen.

Dat eerste was niet zo moeilijk, je gaf gewoon geen toestemming voor de bouw van een volgende molen.

Het tweede bereikte je door te bepalen bij willekeur, dat is een oud soort wet, dat jouw molen een zogenaamde 'dwangmolen' was; dat betekende dat iedereen in het gebied rond de molen bij jouw z'n koren moest laten malen.

Het laatste, dat zoveel mogelijk kunnen malen, bereikte je door te bepalen dat in een bepaald gebied rond de molen geen obstakels mochten staan die de windvang van de molen verhinderden; dat betekent in de praktijk: geen bomen en gebouwen van meer dan ongeveer 5 meter hoog, en in sommige gevallen nog minder.

Toen er later toch echt commercieel door particulieren werd gemalen, garandeerden de lokale overheden, en daar hoorden die kloosters, abdijen, en landedelen ook bij, tegen betaling van een soort windbelasting, het 'windrecht', dat die vrije windvang ook bleef gehandhaafd voor die particulier. Na de Franse tijd vervielen deze rechten alleen nog aan de burgerlijke overheden, en in en enkel geval gelden ze tot de dag van vandaag.

Ik zei opzettelijk dat er winst gemaakt kon worden met molens, en niet dat er geld mee kon worden verdiend, want geld speelt in de economie van die tijd maar een ondergeschikte rol. In geval van korenmolens schepte de molenaar een bepaald deel van het koren als betaling apart. Omdat de verleiding om meer te scheppen natuurlijk heel groot was, ontstond hier voor al snel een vorm van regelgeving die overigens lang niet overal hetzelfde was.

Er is zelfs een korenmolen waarin aan de muur is te lezen:

'Neem een kleine schepper, en schep een klein getal,
En vrees de Grote Schepper, de Schepper van 't heelal'".

Van de eerste 150 jaren van ontwikkeling van de windmolen in onze streken weten we niet echt veel af.

Het was een trage, voorzichtige ontwikkeling, waarin we in tegenstelling van wat velen denken, helemaal niet voorop liepen.

Want één ding is wel zeker, toen bij ons de eerste goed bruikbare windmolens verschenen, waren deze in zuidelijk Europa al gemeengoed. Toch zouden onze voorouders die achterstand niet alleen snel inhalen, maar de klassieke windmolen verbeteren tot een hoge graad van perfectie. Het basisidee wat ze gebruikten, het concept zouden we nu zeggen, was zo goed dat er in ongeveer 350 jaar alleen in detail veranderingen werden aangebracht, kleine veranderingen die soms wel grote verbeteringen bleken te zijn. En tenslotte is de klassieke Hollandse windmolen in vergelijking met die Middellandse zeemolens een high tech machine geworden.

- wordt vervolgd -

Leendert Sparreboom tr. (2) Rotterdam 8-2-1939 Cornelia Holst, geb. Charlois 28-12-1882, overl. Rotterdam 15-11-1945, dr. van Teunis Holst en Jannetje Stok.

8. Johannes, geb. Ridderkerk 13-11-1876, volgt IX az.

IX ax Pieter **Sparreboom**, geb. Ridderkerk 20-2-1862, scheepssmid, overl. Ridderkerk 1-5-1938, tr. IJsselmonde 22-5-1890 Heiltje Vermaas, geb. Spijkenisse 15-4-1866, overl. Ridderkerk 7-5-1935, dr. van Abram Vermaas en Gerritje Versteeg.

Uit dit huwelijk:

1. Neeltje Beligje, geb. Ridderkerk 23-7-1891, volgt X dr.
2. Gerritje, geb. Ridderkerk 9-5-1894, overl. Ridderkerk 5-7-1899.
3. Cornelia, geb. Ridderkerk 7-6-1899, volgt X ds.
4. Pieter, geb. Ridderkerk 5-9-1905, volgt X dt.

X dr Neeltje Beligje Sparreboom, geb. Ridderkerk 23-7-1891, overl. Middelburg 2-8-1980, tr. Rotterdam 13-5-1914 Adrianus Johannes **Huijsman**, geb. Middelburg 29-5-1884, 1914 korporaal, 1920 sergeant der mariniers, overl. Middelburg 18-4-1962, zn. van Adrianus Johannes Huijsman en Adriana Suzanna Evertsen.

Uit dit huwelijk:

1. Neeltje Adriana, geb. Rotterdam 3-2-1915.
2. Johanna, geb. Rotterdam 1-5-1916.

X ds Cornelia Sparreboom, geb. Ridderkerk 7-6-1899, overl. 's-Hertogenbosch 21-3-1972, tr. Ridderkerk 10-9-1920 Cornelis **Broekhuizen**, geb. Wijk bij Duurstede 8-3-1897, schipper binnenvaart, overl. Rossum 17-1-1970.

Uit dit huwelijk:

1. Klazina Delia, geb. Ridderkerk 15-4-1921.
2. Leendert, geb. IJsselmonde 19-3-1926, tr. G.C.M. Laheij.
3. Neeltje, geb. IJsselmonde 1-8-1930.

X dt Pieter **Sparreboom**, geb. Ridderkerk 5-9-1905, sjouwerman, overl. Rotterdam 11-3-1968, tr. Ridderkerk 5-8-1938 Aagje van Mastrigt, geb. Almkerk 18-11-1910, overl. Barendrecht 23-11-1979, dr. van Cornelia van Mastrigt en Petronella Vink.

Uit dit huwelijk:

1. Pieter Cornelis Johannes, geb. Ridderkerk 12-7-1948, project stoffeerder, tr. Strijen 15-12-1972 Wilhelmina van Driel, geb. Rotterdam 4-6-1952, dr. van Marinus van Driel en Barbara Roodenburg.

IX ay Geertruy Neeltje Sparreboom, geb. Ridderkerk 25-12-1865 overl. Ridderkerk 9-4-1929, tr. Ridderkerk 24-2-1888 Pieter **Huizer**, geb. Ridderkerk 25-12-1865, ijzerwerker, zn. van Teunis Huizer en Pietje Slikkerveer.

Uit dit huwelijk:

1. Teunis, geb. Ridderkerk 29-3-1888.
2. Willem, geb. Ridderkerk 13-6-1890, overl. Ridderkerk 11-11-1890.
3. Cornelia, geb. Ridderkerk 16-3-1892.
4. Jannigje, geb. Ridderkerk 17-2-1896.

- IX az Johannes **Sparreboom**, geb. Ridderkerk 13-11-1876, tuinder, overl. Ridderkerk 29-11-1961, tr. Dordrecht 24-8-1905 Maaïke Schenk, geb. Dubbeldam 31-3-1879, overl. Rotterdam 28-4-1944, dr. van Dirk Schenk en Teuntje Stam.
Uit dit huwelijk:
1. Cornelia, geb. Ridderkerk 17-6-1906, overl. Ridderkerk 19-4-1987, tr. Ridderkerk 20-5-1927 Andries **van Putten**, geb. Ridderkerk 2-5-1899, overl. Ridderkerk 1-1-1989.
 2. Teuntje Dirkje, geb. Ridderkerk 4-11-1907, overl. Ridderkerk 28-5-1908.
 3. Teuntje Dirkje, geb. Ridderkerk 7-11-1909, volgt X du.
 4. Geertrui Neeltje, geb. Ridderkerk 18-1-1912, overl. Ridderkerk 10-7-1912.
 5. Willem, geb. Ridderkerk 21-4-1913, volgt X dv.
 6. Geertrui Neeltje, geb. Ridderkerk 11-12-1916, volgt X dw.
 7. Dirk Adrianus, geb. Ridderkerk 2-1918, overl. Ridderkerk 13-8-1918.
- X du Teuntje Dirkje Sparreboom, geb. Ridderkerk 7-11-1909, overl. Ridderkerk 18-6-1994, tr. Ridderkerk 11-9-1931 Adriaan **de Wit**, geb. Willemstad 1-3-1908, overl. Rotterdam 25-11-1983.
Uit dit huwelijk:
1. Teuntje, geb. 2-2-1932.
 2. Johannes, geb. 31-5-1933.
- X dv Willem **Sparreboom**, geb. Ridderkerk 21-4-1913, broodbakker-bezorger, overl. Rotterdam 25-1-1978, tr. Ridderkerk 8-7-1938 Everdina de Paauw, geb. Ridderkerk 26-10-1918, dr. van Arie de Paauw en PLeuntje Plaisier.
Uit dit huwelijk:
1. Johannes, geb. Rotterdam 3-5-1939, volgt XI ej
 2. Arie Willem, geb. Rotterdam 8-9-1947, volgt XI ek.
- XI ej Johannes **Sparreboom**, geb. Rotterdam 3-5-1939, administrateur, tr. Rotterdam 3-5-1965 Lientje Trommels, geb. Poortugaal 8-10-1943, dr. van Laurens Theodorus Trommels en Jacoba Maria Lokker.
Uit dit huwelijk:
1. Johannes Willem Laurens, geb. Rotterdam 16-2-1970.
 2. Willem Carlo, geb. Vlaardingen 6-9-1973.
- Voorzitter KNBB district Dordrecht en biljartenfamilie.
- XI ek Arie Willem **Sparreboom**, geb. Rotterdam 8-9-1947, administrateur, tr. Rotterdam 24-7-1969 Sophie Brakxhoofde, geb. Rotterdam 24-1-1951, dr. van Jan Brakxhoofde en Johanna Sophie Scheen.
Uit dit huwelijk:
1. Willem Petrus Alexander, geb. Rotterdam 24-2-1970.
 2. Everdine Johanna Sophie, geb. Capelle a/d IJssel 24-9-1972, volgt XII bh.
- XII bh Everdine Johanna Sophie **Sparreboom**, geb. Capelle a/d IJssel 24-9-1972.
1. Willem Dominique, geb. Rotterdam 18-10-1990.

JAN PIETERSZ. x GEERTRUY HENDRICKS VAN MULLEM

PIETER

1^e KLAARTJE

HUYZER

LEENDERT

KLAZINA

van den BERG

PIETER

GEERTRUY

MOOG

WOUTER

1^e CORNELIA

NOORDZY

1^e INGELTJE

OLWENS

SIMON

1^e TRYNTJE

v.d. GRAAF

van bijl. 21

INGELTJE

TRYNTJE L.

LEENDERTS.

ADRIANA E.

KOK

SIMON

TRYNTJE E.

CORNELIA D.

JAAP W.

PUNT

ROSLOOT

LEENDERT

LEENDERT

INGELTJE

LEENDERT

JOHANNA

BOUT

van bijl. 21

INGELTJE

JACOBH.

WOUTER

JANNETJE

PIETER

NICOLAAS J.

JOHANNA

LODEWYK

CLASINA

BLAKLAND

TOOREN

JOHANNA

L.

ROGERHUIS

SCHYNDEL

MARTINUS J.

PLEUNTJE

van bijl. 22

GERARDUS

1^e CATARINA J.

v. REYNSMOUD

GERARDUS F.P.

MARIA C.

ANTONIA DA.

FRANCISCUS J.

JEANETTE A.

WILLEM H.

JEANETTE A.

WILLEM H.

JEANETTE A.

WILLEM H.

JEANETTE A.

WILLEM H.

JEANETTE A.

WILLEM H.

Een Sparreboom zoekt deze winter
in Gent naar de werken van Pinter.
„Die zijn er niet meer,
zei 'n Vlaming uit Peer,
„niet ginds en nog minder daarginter.”

Prettige feestdagen.
en een voorspoedig nieuw jaar!

Redactie